

SANATHANA SARATHI SRPANJ 2016. GODINE

PUT LJUBAVI JE NAJPLEMENITIJI

SAMO JE BOG VAŠ ISTINSKI PRIJATELJ

Devet je puteva predanosti: slušanje – *śravana*, pjevanje – *kīrtana*, promišljanje o Višnuu – *višnu smaranam*, služenje Njegovim lotosnim stopalima – *pādasevana*, obožavanje – *vandanam*, bogoštovlje – *arcana*, njegovanje odosa gospodar sluga – *dāśya*, prijateljstvo – *sneham*, posvećivanje i žrtvovanje sebe Bogu – *ātmanivendana*. Iako je puteva mnogo, cilj je jedan. Slično tome, velik je broj ljudskih bića, no istinsko Sebstvo – *ātman* u njima je jedno te isto. Na nepreglednom oceanu bezbroj je valova. Ne postoje dva ista vala. Valovi poprimaju različite oblike, ali u svim tim valovima voda oceana jedna je te ista. U ovom beskrajnom, prostranom univerzumu nebrojeno je puno bića, no božanskost u obliku bitka, svijesti i blaženstva – *sat-cit-ānanda* je jedna te ista. Čovjek ne prepoznaje ovo svud prisutno načelo ljudskosti. On se smatra odvojenim i naziva se pojedincem. Živi život usredotočen na samoga sebe, uranjajući u sebičnost – *svārtha*. Osobni interes – *svārtha* znači živjeti samo za sebe.

Čovjek bi trebao prepoznati svoju stvarnost

Ljudski je život prolazan i ne traje dugo, on je poput vodenog balona. Nitko ne zna u kojem će se trenutku taj balon rasprsnuti. Čovjek se suočava s razočarenjima u životu jer smatra da je njegovo tijelo trajno. Zato upanišade pozivaju čovjeka: “Ustani! Probudi se! Ne zaustavljaj se dok ne ostvariš cilj.” Pozivaju ga da se probudi iz drijemeža neznanja, da ugleda svitanje mudrosti – *prajñāna* i podrži čovječnost.

Iako je danas čovjeku dostupno vedsko znanje, iako provodi duhovne vježbe i ima pristup znanstvenim istraživanjima i ispitivanjima, ipak još uvijek nije u stanju spoznati tko je on. On se suočava s brojnim poteškoćama zato što ne razumije svoju vlastitu stvarnost. On nije ljudsko biće samo zato što ima ljudsko tijelo. Njegova je stvarnost istinsko Sebstvo – *ātman* pohranjeno u njegovom tijelu. Zato, kada se radi o povezanosti s tijelom, on je samo ljudsko biće, ali kada se promatra s točke gledišta istinskog Sebstva, on je božanski.

Tijelo je hram u kojem boravi Bog. Smatrajte tijelo hramom. Kada možete tijelo nazvati hramom? Možete ga nazvati hramom kada je u njemu Bog. Ono ne može biti hram bez Boga. Tako da je u ovom tijelu Bog prisutan u vidu vječnog istinskog Sebstva.

Ograničite želje, to će ojačati vašu snagu volje

Čovjek bi trebao njegovati dobre misli. Želje nastaju iz misli. Čovjek je zarobljen i vezan željama. Čovjekova snaga volje – *icchāśakti* isto tako proizlazi iz misli. Kao životno načelo, ta je snaga volje izuzetno važna. Sve ostale moći: moć intelekta, moć razumijevanja, moć sposobnosti razlučivanja, moć govora i tome slično proizlaze iz snage volje.

Snaga volje je poput kralja svih drugih moći. Koristi li je na ispravan način, ona će povesti čovjeka na sveti put. U protivnom, ako svoju snagu volje koristi na neprimjeren način, on će se pretvoriti u opaku osobu. Snaga volje utječe na čovjekove misli, a njegove misli utječu na snagu volje. Loše misli čine njegovu snagu volje slabom. Opadanje i slabljenje snage volje čini želje sve snažnijim i snažnijim. Dat ću vam mali primjer.

Pretpostavimo da je čovjek razvio naviku pijenja previše kave, čaja, pušenja cigareta i tome slično. Njegove loše navike sasvim će sigurno oslabiti snagu njegove volje. Ako on ima dvadeset takvih loših navika i ako se oslobodi jedne po jedne navike, snaga će njegove volje postajati sve jača i jača. Ako prestanete piti kavu ili čaj, snaga vašeg intelekta će se povećati. Bez obzira jeste li student, poslovni čovjek ili bilo tko drugi, kada broj vaših želja poraste, vi gubite čak i svoju sposobnost pamćenja. Vremenom, kako jačate snagu volje i smanjujete želje, vaša će sposobnost razlučivanja također porasti. To je razlog zašto se kaže da manje prtljage čini putovanje ugodnijim. Želje su prtljaga. Kada ograničite i smanjite vaše želje, vaša će snaga volje i intelektualna snaga rasti sve više i više. Vi sjedite u položaju za meditaciju, ali vaš um ne miruje ni trenutka. To se događa zato što je vaša snaga volje postala slaba. Odakle vam stiže snaga volje? To je dar od Boga.

Mnogi ljudi govore o slobodnoj volji. Čovjek nema slobodnu volju. Samo Bog ima slobodnu volju, nitko drugi. Čovjek gubi sve svoje moći i slobodu zato što je vezan

željama. Ljudi govore sloboda, sloboda. Nitko nema slobodu. Čovjek je u zabludi ako misli da se može ponašati kako želi. Ne, nikako. Evo malog primjera.

Postoji glavna cesta. Jedan mladić želi vježbati s velikim kolcem u ruci na sredini te široke ceste. Ako on stvarno želi vježbati, on to može učiniti kod kuće na svojoj terasi. Tamo ima punu slobodu. No ako pokuša izvoditi vježbu na javnoj površini kao što je cesta, policija će odmah doći i uhapsiti ga. Zašto? Zato što se njegova sloboda suočava sa slobodama drugih. Što podrazumijevate pod slobodom? Istinska sloboda leži u tome da se ne suočavate sa slobodama drugih. Ako vi mislite da možete slobodno vježbati na javnoj cesti, tada i vaši bližnji imaju istovjetnu slobodu da se spase od vašeg kolca i vode svoj vlastiti život. Zato biste trebali imati onu vrstu slobode koja se ne suočava sa slobodama drugih.

No danas nikoga nije briga za slobodu drugih ljudi. Ljudi samo misle na sebe i na vlastite interese. Zato čovjek danas nema slobodnu volju – *svecchā*. Što znači slobodna volja – *svecchā*? *Sva + iccha = svecchā*. *Sva* znači istinsko Sebstvo – *ātman*, a *iccha* znači želja. Tako da je želja istinskog Sebstva – *ātman* slobodna volja - *svecchā*. To nije želja uma, to nije želja intelekta. To je želja istinskog Sebstva – *ātman*.

Nemojte dopustiti da negativne misli uđu u vaš um

Što se nalazi u umu? Um je poput poludjelog majmuna. Um ne postoji. Mi ga sami stvaramo. (Svami pokazuje rupčić.) Što je ovo? Ovo je tkanina. To nije tkanina, to je splet niti. Ne, to nije ni splet niti, to je pamuk. Prvo pamuk, pa niti, pa tkanina. Ova tkanina u sebi ima niti i pamuk. Što je um? Prvo misli, pa želje, pa um. Um nije ništa drugo već splet želja. Želje čine um. Ako želite da ova tkanina nestane, što biste trebali napraviti? Razdvojite niti i tada više neće biti tkanine. Isto tako, ako uklonite jednu po jednu želju, tada neće biti uma. To se u vedanti naziva stanje oslobođeno od uma – *amanaska*. Mi sami stvaramo um od naših želja.

Taj um, ta naša vlastita kreacija, nas povređuje. Kako? Povređuje nas putem loših misli. Ako su naše misli dobre, one će nas štititi. Njegovanje dobrih misli naziva se ispravno postupanje – *dharma*. Kada mi štitimo dharmu, tada će nas ona zauzvrat zaštititi. Ako štitite dharmu, tada ćete biti zaštićeni od dharme – *dharmo rakṣati rākṣitāram*. Ispravnost - *dharma* štiti svoga zaštitnika. Ako vi povređujete ispravnost – *dharma*, zauzvrat ćete i vi biti povrijeđeni. Tako je um odgovoran za

sve naše poteškoće, nevolje i patnje. Zato bismo naš um trebali očuvati čistim i slobodnim od loših misli.

Nemojte dopustiti raznovrsnim mislima da uđu u vaš um. U trenutku kada se stvori misao u vašem umu, trebali biste pokrenuti svoju sposobnost razlučivanja i vidjeti je li ta misao dobra ili loša? Kada započnete analizirati na takav način, brzina vaših misli će se smanjiti. Ako, s druge strane, budete djelovali istog trenutka kad se misao pojavi, tada će se brzina misli povećati. Zato odvojite vrijeme za nadziranje misli i njihovo detaljno preispitivanje. Prvo preispitajte, nakon toga djelujte.

Krenite rano, vozite polako, stignite sigurno. Ako usporite svoje misli, tada možete sigurno stići na cilj. No čovjek je danas u velikoj žurbi. Prevelika ga žurba može dovesti u opasnost. Zato, ne žurite. Mir, mir, mir – *śānti, śānti, śānti*. Za sve vam je potreban mir.

Provedite malo ispitivanje. Pretpostavimo da vas je obuzela ljutnja. Istog trenutka počinjete izgovarati i činiti različite stvari. Ponekad čak udarite drugu osobu. To je jako opasno. Uzrok ljutnji je trenutni osjećaj. Kasnije, kada shvatite o čemu se radi, osjećat ćete se loše i žaliti zbog svoje pogreške. Od kakve je to onda koristi? Trebali biste unaprijed preispitati u čemu je pogreška? Je li to vaša krivnja ili krivnja nekoga drugoga? Ako se budete ponašali u skladu s hirovima vašeg uma, tada ćete činiti pogreške. To su stvari koje zahtijevaju ispravljanje u svakodnevnom životu.

Istinska duhovna vježba

Kada vježbate nadzor nad vašim mislima i idejama na takav način, postići ćete mir i napredak na duhovnom putu. I na svjetovnom i na duhovnom putu um igra glavnu ulogu. Putevi su različiti, ali um je jedan. Zato bi, prije svega, trebali nadzirati vaš um. Možete razumjeti božanskost samo kada nadzirete um. Bez razumijevanja božanskosti, ako posjedujete samo zamisli i planove, ostvarivat ćete negativne rezultate. Ne ostavljajte prostora zamišljanju. Potrudite se i spoznajte istinu. Što god vam bilo rečeno, neka to bude upisano u vaše srce, to treba zadovoljiti vašu savjest. To je istinska duhovna vježba – *sādhanā*. Koja je najvažnija duhovna vježba? Najvažnija duhovna vježba je oslobađanje od osjećaja ne-Sebstva – *anātman*. Držite se podalje od svega onoga što vas ometa da slijedite put istinskog Sebstva – *ātman*. Koji su osjećaji vezani uz ne-Sebstvo – *anātman*?

To su osjećaji vezani uz um, intelekt i strukturu uma – *citta*. Istinsko Sebstvo – *ātman* je jedno i prisutno je u svakome. Razvijte te svete misli.

Ponekad su ljudi podložni depresiji i pomutnji. Tražitelj na duhovnom putu past će u depresiju ako doživi neuspjeh dok izvodi određenu duhovnu vježbu. Ta depresija dovodi ga do ljutnje. Ljutnja je slabost. Zbog ljutnje, vi možete izgubiti čak i pozitivne rezultate koji su bili za vas pripremljeni. Tražitelji na duhovnom putu bi trebali njegovati ljubav. Ljutnja, ego, zavist, mržnja, sve to nisu atmička obilježja. Atmička obilježja su ljubav i istina. Istina je Bog, ljubav je Bog. Oni su istančaniji od atoma. Istina je temeljnija od atoma. Ljubav je temeljnija od atoma. Vi možete vidjeti atom uz pomoć nekih instrumenata, ali ne možete vidjeti ljubav. Ljubav nema oblika, samo ima ime. Ta bi ljubav trebala izvirati iz vašeg srca. Zato se ne ljutite na Boga kada se suočite s neuspjesima u vašoj duhovnoj vježbi. Usprkos vašim neuspjesima, uvijek biste trebali voljeti Boga. Čak i kada se suočavate s nevoljama, problemima i poteškoćama, uvijek biste trebali govoriti: to je za mene dobro, to je za mene dobro, to je za mene dobro. Ovako se molite: “Sve što Ti kažeš, sve što Ti činiš, to je dobro za mene.” Kada razvijete takav duh smirenosti, tada ćete biti u stanju mira. Mi kažemo: *Śānti, śānti, śānti*. U molitvi mi izgovaramo tu riječ mir – *śānti* tri puta. Zašto ju izgovaramo tri puta? Zašto ne jedanput, dvaput ili četiri puta? Svrha njezinog ponavljanja tri puta je molitva za mir na fizičkoj razini, na mentalnoj razini i na atmičkoj razini. Trebali bismo imati mir na sve te tri razine. Ako imate mir na fizičkoj razini, a nemate mir na mentalnoj razini, od kakve je to koristi? Mir je potreban na sve tri razine. Vi niste jedna osoba već tri: ona koja mislite da jeste – to je fizičko tijelo, ona za koju drugi misle da jeste – to je mentalno tijelo i ona koja stvarno jeste – to je istinsko Sebstvo – *ātman*.

Religije uče dobrim stvarima

Vedanta također naglašava potrebu za mirom na sve tri razine. Ono što se odnosi na materijalnu stvarnost – *ādhibhautika*, ono što se odnosi na natprirodne sile – *ādhideivika* i ono što se odnosi na najviše Sebstvo – *ādhyātmika*. To su tri stupnja čovjekova razvoja. Isus je prvo rekao: “Ja sam Božji glasnik.” To znači da je moj Gospodar odvojen i ja sam samo njegov glasnik. Tada ne postoji povezanost između Gospodara i glasnika. On samo donosi poruku. Nakon više vježbe on je izjavio: “Ja sam sin Božji.” Što to znači? To znači da je uspostavljena veza između

sina i Oca. On je vježbao i dalje i spoznao načelo jedinstva. Tada je rekao: “Ja i moj Otac smo jedno.”

Slično tome, Zaratustra je prvo rekao: “Ja sam u svjetlosti.” Na tom stupnju nema slobode. To je istovjetno izreci: “Ja sam Božji glasnik.” Nakon nekog vremena izjavio je: “Svjetlost je u meni.” Sad je već stekao ovlasti. Na kraju je objavio: “Ja sam svjetlost.”

“Ja sam u svjetlosti” je prvi korak, “Svjetlost je u meni” je drugi korak. Treći korak je “Ja sam svjetlost.” U kulturi Indije – *Bhārata* ta tri stupnja čovjekova razvoja poznata su kao dvojnost – *dvaita*, kvalificirano nedvojstvo – *viśištādvaita* i nedvojnost – *advaita*. Ta tri puta slična su i poznata u svim religijama.

Sve religije donose samo dobra učenja. Trebali biste razumjeti tu istinu i djelovati u skladu s time.

*Ako je um – **mati** dobar, kako onda religija – **mata** može biti loša?*

Poslušajte! O odvažni sinovi Bhārate.

(stihovi na teluškom)

Um je taj koji je loš, a ne religije. Razlike leže u ljudskom umu, a ne u religiji.

Postoji samo jedna kasta, kasta čovječanstva.

Postoji samo jedna religija, religija ljubavi.

Postoji samo jedan jezik, jezik srca.

Nema boljeg načela jedinstva od ta tri načela. I Vede objavljuju načelo zajedništva.

Neka nas Bog zaštititi i čuva!

Neka naša inteligencija raste, cijenimo zajednički rad!

Živimo u prijateljstvu i bez sukoba!

(stihovi na sanskrtu)

Kako bismo trebali živjeti? Rastimo zajedno, krećimo se zajedno, učimo zajedno, razvijajmo inteligenciju zajedno, ostvarimo plemenite ciljeve zajedno bez ikakvog sukoba, živimo u prijateljstvu. To je pravo značenje jednakosti. Ta jednakost daruje mir.

Razvijte prijateljstvo s Bogom

Bez jedinstva postoji samo neprijateljstvo, razlike i dvojnost. Kada izgovarate mir, mir, mir - *śānti, śānti, śānti* tri puta, trebali biste to izgovarati nježno. Kada u srcu postoji neprijateljstvo, tada nema koristi od izgovaranja ove *śānti* mantrе. Ako ju izgovarate grubo, tada ona gubi svoje djelovanje. Riječi nisu toliko važne, srce je važno. Zato provodite sve duhovne vježbe čistoga srca. Put ljubavi je najplemenitiji.

Možda vam neće biti moguće izgovarati Božje ime – *japa*. Možda vam neće uspjevati održati um postojanim tijekom meditacije. Možda vam nije poznat put djelovanja - *yoga*. Ali možete razviti ljubav u vašem srcu. Taj put ljubavi je lagan i predstavlja prečicu. Dakle, ono što biste trebali razviti je ljubav. Kada razvijete ljubav, tada se možete sjediniti s Bogom koji je utjelovljenje ljubavi. Vi možete biti obdareni mnogim odlikama, emocijama i navikama, no jednom kada se sjedinite s Bogom, vi postajete jedno s Njim, gubeći pri tome identitet pojedinca. Postoji velik broj rijeka različitih imena, oblika i okusa. Jednom kada se one sliju u ocean i sjedine s njime, dobit će ime, oblik i okus oceana. Tako dugo dok živite kao pojedinci, vi se poistovjećujete s ljudskim bićima. Jednom kada se u ljubavi sjedinite s Bogom, izgubit ćete svoj odvojeni oblik. I vi ste Bog. Vi niste odvojeni od Boga. Vi i Bog ste jedno. Trebali biste doseći tu razinu. Mnogi ljudi različito tumače taj put. To je sve knjiško znanje. To nije važno. Razvijte praktično znanje. To je lak, božanski, plemenit i kraljevski put. Ne slijedite čas ovaj, čas onaj put. Mnogi učitelji nude različite puteve. Svi su ti putevi neprirodni. Umjetnost je vani, srce je unutra. Slijedite svoje srce, nikada nemojte slijediti umjetnost. To će zadovoljiti vašu savjest. Provodite duhovnu vježbu s ljubavlju.

Ne postoji ništa u ovom svijetu što bi bilo veće od ljubavi. Neke su osobe obdarene brojnim odlikama i mogu postići bilo što zahvaljujući tim odlikama. Neki drugi mogu biti lišeni dobrih obilježja i mogu imati loša obilježja poput ljutnje i mržnje. Ali ne postoji nitko na ovom svijetu tko nema ljubavi. Ljubav je život. Živite u ljubavi. Svatko je obdaren ljubavlju.

Vaša ljubav teče u različitim smjerovima. Ujedinite svoju ljubav i usredotočite ju samo na Boga. Tada ćete doživjeti istinsku sreću. Odakle dolazi sreća? Sreća leži u jedinstvu s Bogom. Vi ostvarujete sreću bliskošću. S kime biste trebali biti bliski? S vašim školskim kolegama? S prijateljima? Ne, ne! Pravi prijatelj je samo Bog. Danas su prijatelji uz vas tako dugo dok u vašim džepovima ima novca i dok je vaš otac na visokom položaju. Oni kažu zdravo, zdravo tebi. Kada se vaš džep isprazni

i vaš otac ode u mirovinu, oni će vas napustiti a da neće reći ni zbogom. Bog nije takav. Bog je uvijek s vama, u vama, iznad vas, ispod vas. On je vaš pravi prijatelj. Samo je Bog taj koji će vas zaštititi u nevoljama. Vaši će vas rođaci slijediti sve do groba gdje ćete biti pokopani. Ali Bog će uvijek biti s vama. On vas nikada neće napustiti. Razvijte prijateljstvo s takvim istinskim prijateljem. Tek će tada vaš život postati vrijedan. Kada imate takvog prijatelja, nikada vam ništa neće nedostajati. Nevolje i poteškoće nikada vam se neće približiti. Uvijek ćete biti u stanju blaženstva. Bog je utjelovljenje vječnog blaženstva, apsolutne mudrosti, izvan područja parova suprotnosti. On se širi i sve prožima poput neba. On je cilj objavljen u velikoj izreci – *mahāvākya* “To si ti – *tat tvam asi*”, jedan jedini, vječan, neokaljan, nepromjenjiv, svjedok svih funkcija intelekta, iznad svih mentalnih uvjeta i tri obilježja: uravnoteženosti – *sattva*, aktivnosti – *rajas* i tromosti – *tamas*. Prijateljstvo s Bogom podarit će vam čisto blaženstvo. Kada imate to blaženstvo, postići ćete sve u ovom svijetu. Ako imate vojsku, tada možete biti kralj u kraljevstvu. Ali ako pobijedite svoja osjetila, vi ćete biti kralj nad kraljevima, vi ćete biti vladar svijeta. Zato biste trebali nadzirati svoja osjetila. Ponudite sva svoja osjetila Bogu i sve poslove obavljajte tako da ugodite Bogu. Recite: “Dajem ti sve što si mi dao.” Vi ulazite u rijeku Gangu, zahvaćate vodu svojim dlanovima i nudite ju rijeci dok izgovarate mantrę: Keshavaya Namah, Narayanaya Namah. Na taj način vi nudite unutrašnjoj Gangi ono što vam je ona već dala. Što je vaše vlasništvo? Vaše srce je vaše vlasništvo. Ponudite Bogu ono što je vaše vlasništvo. Ako ponudite nečije tuđe vlasništvo, to je prijevara. Trebali biste ponuditi samo ono što je vaše vlastito. Vi imate pravo samo na svoje srce. Ponudite ga Bogu i ponudite ga s ljubavlju. Tada ćete doživjeti potpuno ispunjenje. Nemojte učiniti svoj život i vrijeme nesvetim skrećući na nesvete puteve. Vrijeme je Bog. Ne rasipajte vrijeme. Rasipanje vremena je rasipanje života. Živite svoj život s ljubavlju.

Bhagavānov govor održan u Sai Sruthi, Kodaikanal, 7. travnja 1993. godine

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

SUSRET DUŽNOSNIKA SRI SATHYA SAI SEVA ORGANIZACIJE DRŽAVA ANDHRA PRADESH I TELANGANA

Sri Sathya Sai seva organizacije država Andhra Pradesh i Telangana organizirale su 11. i 12. lipnja 2016. u Prasanthi Nilayamu susret voditelja bhajana i predsjednika centara, koordinatora okruga, koordinatora mladih, predsjednika okruga i koordinatora na državnoj razini. Na ovom susretu je sudjelovalo više od 2.600 dužnosnika.

Program 11. lipnja započeo je pjevanjem Veda nakon što je upaljen sveti plamen svjetiljke. U svom uvodnom obraćanju dobrodošlice nacionalni predsjednik, gospodin S. G. Chalam, ustvrdio je da sudjelovanje gotovo svih predsjednika i koordinatora iz država Andhra Pradesh i Telangana na susretu odražava duh jedinstva Sai organizacije. Objašnjavajući ciljeve skupa, gospodin Chalam je rekao da bi Sai organizaciju trebalo proširiti imajući u vidu nadolazeće proslave Bhagavānovog 95. i 100. rođendana.

Gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije za područje cijele Indije u svom je obraćanju objasnio svrhu Sri Sathya Sai seva organizacije i pozvao sve dužnosnike da razviju bezuvjetnu ljubav. Gospodin K. Chajkravarthi, član Sri Sathya Sai središnje zaklade kazao je da ovo prvi tako velik skup predstavnika Sri Sathya Sai seva organizacije iz država Andhra Pradesh i Telangana. On je savjetovao članove da ostanu predani Bhagavānovoj misiji i Njegovoj ljubavi. Gospodin R. J. Rathnakar, član Sri Sathya Sai središnje zaklade kazao je da je Bhagavān uvijek sretan kada vidi svoju djecu u svojoj blizini. On je podsjetio članove da se uvijek povežu s Puttaparthijem jer nema potrebe tražiti druga mjesta. Gospodin Prasada Rao, tajnik Sri Sathya Sai središnje zaklade rekao je dužnosnicima da je Središnja zaklada uvijek spremna osigurati prostor za članove koji dolaze u posjet. Dr. Art Ong Jumsai pozvao se na Bhagavānova učenja i rekao da se mir može postići ako se odbaci “Ja” i “želim” iz izjave “Ja želim mir”. Poslijepodne je predstavljan program Sathya Sai Vidya Jyoti i program o informacijskim tehnologijama i Sadhana kampu.

Sutradan, 12. lipnja 2016. godine gospodin H. J. Dora, predsjednik Sathya Sai zaklade država Andhra Pradesh i Telangana održao je govor. Nakon toga slijedila

su predstavljajući *bal vikas* programa, duhovnog krila i krila služenja. Program je završio podjelom odjeće sudionicima i izvođenjem aratija posvećenog Bhagavānu.

LJETNI TEČAJ O INDIJSKOJ KULTURI I DUHOVNOSTI

Sri Sathya Sai Institut za više obrazovanje priredio je Godišnji ljetni tečaj o indijskoj kulturi i duhovnosti u Prasanthi Nilayamu od 17. do 19. lipnja 2016. godine. Tečaj je pohađalo više od 2.500 studenata, 200 učitelja i 75 istraživača iz sva četiri kampusa koji pripadaju sveučilištu. Tu su bili i polaznici Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža, Sri Sathya Sai više srednje škole iz Prasanthi Nilayama (XI. i XII. razred) i Sri Sathya Sai Gurukulam English srednje škole iz Rajamahendravarama. Radi se o uvodnom programu za sve studente i učitelje s ciljem upoznavanja s bogatim kulturnim i duhovnim nasljeđem Bhārate. On usmjerava studente prema obrazovnoj filozofiji Bhagavāna Babe i pruža im duboke uvide iz prve ruke u to kako oni mogu izravno steći dobrobit zahvaljujući pohađanju ove jedinstvene ustanove. Središnja tema ovogodišnjeg tečaja bila je “Bhaja Govindam”, poznata skladba Adi Sankare.

Program ljetnog tečaja započeo je 17. lipnja u 8.30 pjevanjem Veda u dvorani Poornachandra. Nakon toga je slijedilo uvodno obraćanje profesorice Madhu Kapani, ravnateljice kampusa u Anantapuru koja je podsjetila studente kako Bhagavān želi da oni u životu primjenjuju vrijednosti i načela kulture Bhāratyje i postanu budući vođe Bhārate koji će dovesti do pozitivne promjene u društvu. Profesor K. B. R. Varma, prorektor Instituta, je nakon toga u svom govoru rekao da ovaj tečaj predstavlja jedinstvenu priliku za studente, posebno one koji su se tek upisali, jer će dobiti uvid u kulturu Indije. On je potaknuo studente da se osvrnu na prošlu slavu Bhārate i razviju plemenite misli koje će ih dovesti do plemenitog karaktera i provođenja plemenitih djela u životu. Zatim je prikazan Bhagavānov božanski govor u kojem On poziva studente da krenu putem istine, ponovno uspostave slavnu tradiciju Bhārate i postanu glasnici mira. Slijedili su govori bivših polaznika Instituta i to gospodina Gopal Raoa, direktora uprave pri Landmark Worldwide – India Operations koji je govorio na temu “Samopouzdanje – temelj svega u životu”. Naglasio je da čovjeka treba odgajati da postane ono što stvarno jest. Kazao je da je najbolju definiciju kulture čuo od Bhagavāna, a ona glasi: kultura je briga i skrb za druge. Jutarnji je program završio živopisnim kvizom pod nazivom “Duga Saijeve mudrosti” u kojem su sudjelovali studenti sa

sveučilišta i iz škole. Nakon ručka održan je studijski kružok koji je bio usredotočen na lekcije iz dvaju Bhagavānovih božanskih govora i to “Od neznanja do oslobođenja” i “Potražite društvo dobrih ljudi”.

U večernjem dijelu programa održanom u Sai Kulwant dvorani tri su se govornika obratila okupljenima. Prvi je govornik bio gospodin R. Shrikanth, polaznik kampusa u Brindavanu koji je govorio na temu “Lekcije iz Rāmāyane”. Objašnjavajući značenje 5 D koje je često naglašavao Bhagavān, a to su dužnost – *duty*, disciplina – *disciplinem*, predanost – *devotion*, sposobnost razlučivanja – *discrimination* i odlučnost – *determination*, on je svoj govor obogatio pričanjem određenih događaja iz tog epa. Drugi je govornik bio gospodin Shyam Sunder, polaznik kampusa u Muddenahalliju koji je govorio na temu “SAI – See Always Inside – Uvijek gledajte u nutrinu”. On je ukazao na potrebu da se usredotočimo na spremnik istinske sreće koji je u nama. Posljednji je govornik bio dr. Sanjay Mahalingam, član fakultetskog vijeća pri Institutu koji je raspravljao o temi “Sri Adi Sankaracharya - njegov život i ideali”. Govoreći o učenjima Adi Sankare, dr. Mahalingam je naglasio da čovjek može doživjeti blaženstvo ako otvori svoje srce i poveže se s Bogom. Nakon kratkog programa bhajana, program je završio izvođenjem aratija u 18.30 sati. Tijekom Parayana skupa, koji je održan poslije večere, pozvani govornici i stariji učitelji podijelili su sa svima svoja božanska iskustva iz susreta s Bhagavānom.

Program drugoga dana ljetnog tečaja započeo je panel raspravom na temu “Život s Bogom predstavlja istinsko obrazovanje”. Učitelji i znanstvenici prisjetili su se svojih lijepih uspomena i lekcija koje su naučili uz Bhagavanova lotosna stopala kada je blagoslovio predstavu “Bhaja Govindam”, izvedenu deset puta u raznim prigodama. Sada su tu predstavu izveli polaznici kampusa u Muddenahalliju, Anantapuru i Brindavanu te polaznici Sri Sathya Sai više srednje škole. To čuveno djelo Adi Sankare nam govori da je čovjek rođen kako bi naučio da ne bude ponovno rođen, da ništa ne traje vječno, da čovjek treba spoznati svoju pravu unutarnju stvarnost i identitet i da je jedini način oslobođenja od želja velika težnja za Bogom.

Slijedio je izuzetno poučan i dragocjen govor “Um i njegove tajne” koji je održao gospodin Jayendra Puri Mahaswamiji iz Kailash Ashram Majhasamsthana u Bengaluru. Učeni je govornik kazao da su brige zarobile 99% svijeta i da je većina

ljudi sklona određenoj vrsti straha. Jedino stanje u kojem on nije poznavao strah bilo je stanje nevezanosti – *vairāgya*, kazao je. Svoj je govor završio tvrdnjom da bi čovjek mogao promijeniti cijeli svijet kada bi ovladao svojim umom.

Večernji dio programa održan je u Sai Kulwant dvorani gdje je dvoje studenata održalo govore. Prva je govorila Prachi Bulbul iz kampusa u Anapuru na temu “Uvidi iz Shrimad Bhagavatama”. Govoreći o nastanku epa, kazala je da predanost – *bhakti* dovodi do nevezanosti - *virakti*, a to do oslobođenja – *mukti*. Drugi je govorio Debyeet Auddy iz kampusa u Prasanthi Nilayamu na temu “Ljubav – temelj indijske kulture”. Govoreći s pouzdanjem i dubokom vjerom, on je pričao o tome kako potaknuti čistu ljubav za Boga. Program je nastavljen pjevanjem bhajana i poklonstvenih pjesama. Studenti su predstavili putovanje kroz poznata hodočasnička mjesta u Indiji, prenoseći poruku bratstva svih ljudi i očinstva Boga, kao što je primjerom pokazao voljeni Bhagavān. Slijedio je dio programa u kojem je izveden splet bhajana i Sai bhajana. Arati je izveden u 19.00 sati.

Završetak Ljetnog tečaja obilježile su panel rasprave na temu “Voli sve služi svima”. Uslijedila su dva predstavljanja: “Bhava Raga Tala – predstavljanje indijske klasične glazbe” od strane Sathya Sai Mirpuri glazbenog koledža i “Bhaja Govindam” od strane polaznika Sri Sathya Sai Gurukulam iz Rajamahendravarama, Sri Sathya Sai više srednje škole i kampusa iz Prasanthi Nilayama.

Iz naših arhiva

PROČISTITE VAŠ UM KAKO BISTE PREPOZNALI BOGA

Vyasa je ispunio veliki zadatak razgovarajući s čovjekom – *nara* i Bogom - *nārāyana tattva*. On je čovjeku dao ključ za razjašnjavanje tajne Boga. To je moguće samo onomu kojega je Bog obdario da to može učiniti i to je razlog zašto se Vyasu naziva *Vyasa Nārāyano Hari* – Vyasa je Bog – *nārāyana* sam, on je Bog – *hari*. On je opisao slavu Gospoda u djelima Bhāgavata, Mahābhārata i u puranama. Isto tako, on je objasnio tajnu božanskog utjelovljenja. Kao što radio

prijemnik omogućuje da uhvatimo melodiju iz zraka, Vyasa nam omogućuje da uhvatimo slavu Boga, prisutnu u svemu.

Pronađite utočište u božanskom načelu

Život je dugi vijenac napravljen od cvjetova, mirisnih i uvelih, žarkih i izbledjelih boja. Oni su poput dobrog i lošeg u životu. Čovjek prepoznaje samo cvjetove. Zbog nekih je sretan, zbog većine nije. On ne vidi nit na koju su ti cvjetovi nanizani, nit apsoluta – *brahmasūtra*, trajno načelo Brahmana koje ne blijedi i koje pruža stabilnost cvjetovima čiji je životni vijek kratkotrajan. Isto kao što vrapčići tijekom oluje lete prema toplom skloništu, i čovjek mora potražiti sklonište u božanskom načelu da bi se spasio od oluja u životu. Njemu će Bog iskazati dobrodošlicu samo kada, kao što je Isus rekao, on postane dijete. Dopustite djeci da dođu k meni, rekao je. Djeca nemaju snažnu želju da trče za nečim, oni nemaju strasti koja bi njima ovladala, ne poznaju mržnju ili pohlepu, ona su utjelovljenja mira.

Bez ljubavi – prema u srcu nije moguće stupiti u vezu s Bogom

Ako postanete sposobna osoba – *dakša* uz pomoć bezželjnosti – *anapekša*, tada se možete sjediniti s načelom Šive – *śiva tattva*. Za razliku od mudraca Dakše iz obreda *dakṣayajna* (obred koji je priredio Dakša, ali ga je Šiva prekinuo jer nije bio pozvan) koji je imao želju – *apekša* za voćem i tako izgubio načelo Šive – *śiva tattva* ranije stečeno. Ljubav – *prema* koja je suština predanosti – *bhakti* izgrađena je na bezželjnosti – *anapekša*. Ako postoji želja – *apekša*, to postaje cjenkanje, to nije ljubav neokaljana velikim očekivanjima.

Vi možete ovladati svim tekstovima koje je Vyasa skladao (Mahābhārata, Bhāgavata, 18 purana, Brahmasutra i drugima), ali ako nemate ljubavi koja izvire iz vašeg srca, ne možete se nadati da ćete stupiti u vezu s utjelovljenjem ljubavi – *premasvarūpa*, s Bogom. Baš kao što radio valovi prenose zvuk posvuda eterom, tako i glasovi mržnje, zavisti, pakosti, skandala i stranaštva ispunjavaju prostor oko svijeta, dok ga glasovi ljubavi, suosjećanja, sklonosti, prihvaćanja i štovanja ispunjavaju skladom. Dužnost je svakoga da održava ozračje čistim i zdravim pomoću dobrih misli i dobrih riječi. Osoba koja ne posjeduje temeljnu opremu za oslobođenje je poput kotača bez osovine, surutke bez maslaca, noćnog neba bez mjeseca ili domačice – *grahini* koja ne nosi oznaku crvene točke – *sindura* na čelu.

Da bi čovjeku podario ovo znanje – *jñāna*, Bog u svojoj beskrajnoj milosti silazi na zemlju kao čovjek jer bi, u protivnom, čovjek sebe degradirao na razinu zvijeri. Ako ne nauči predati svoj ego potpuno iskreno bez ikakvih ustupaka, čovjek ne može spoznati Boga iako On boravi u njegovom vlastitom srcu. Tjeskoba koja ispunjava pokajnika pokrenut će Gospoda da se izrazi. U zanosu tog trenutka čovjek će doživjeti istinu: Ja sam Ti, Ti si Ja.

Učinite um instrumentom oslobođenja

Vyasa je rasporedio Vede u četiri skupine. Cvijet stabla Veda je Vedanta – završna suština, a voćni plodovi su blaženstvo – *ānanda*. Da bi čovjek prepoznao to voće, da bi žudio za njegovim okusom i otkrio načine kako doći do njega, potrebno je uvježbati i disciplinirati um. Kada se um ulovi u mrežu vanjskog svijeta, nemojte ga pratiti, pustite ga da ide sam. Promatrajte ga kako se bori i pati. Ne vežite se za njega. Tada će se on vratiti natrag, oplemenjen i pročišćen. Ta duhovna vježba sasvim će sigurno nadzirati um i učiniti ga instrumentom oslobođenja, a ne vezanosti.

Nevezanost – *vairāgya*, predanost – *bhakti* i spoznaja vrhovne stvarnosti – *jñāna* – to troje je predstavljeno Śivnim kopljem s tri zuba – *triśūla*. Razvijte znanje – *jñāna* kroz nevezanost – *vairāgya* i predanost – *bhakti* i tada se možete poistovjetiti s utjelovljenjem Śive – *śivasvarūpa*. Um je potrebno pretopiti, on mora izgubiti oblik u vatri znanja – *jñāna*. Tek će se tada objaviti suštinska priroda Śive – *śiva tattva*. To je ono što je Ramakrishna uspio postići u Dakshineswaru. On se preobrazio u briljantni dragulj ustrajnim provođenjem duhovne vježbe – *sādhana*. Raidas je postao besmrtni jer je dok je izrađivao sandale, sa svakim ubodom šila ponavljao ime Gospoda Kršne.

Čovjek mora stopiti svoju volju s božanskom voljom

Snaga mišića, mehanička snaga, politička snaga, vojna snaga, znanstvena snaga – sve su one beskorisne kada se usporede sa snagom milosti. Ne tražite Boga da vam poklanja korisne darove. Tražite Boga da vam da ono što On zna da vam najviše treba. Prepustite prirodu poklona Njemu. To se može pokazati kao sreća ili nesreća, to će možda biti bol ili radost, sramota ili poraz. Prepustite to Njemu, On zna najbolje. Posvetite sebe Njemu. To je značenje Gospodove izjave u Gīti: Pronađite utočište u meni – *māmekam śaranam vraja*. Ako to učinite, On vas

uvjerava da vam se nikakva nevolja neće približiti. Nemojte brinuti – *maa shuchah*, kaže On.

To ne znači da Bog jedva čeka da čovječanstvo padne pred Njegova stopala. Čovjek bi trebao pročistiti svoj um, on mora štovati velikog i slavnog, vrhovnog i univerzalnog, on mora sjediniti svoju volju s božanskom voljom, a to je ono što se podrazumijeva pod predanošću. Univerzalna veličina je Bog – *nārāyana*. U Bhagavati, Vyasa je otkrio načelo Nārāyane – *nārāyana tattva* u svoj njegovoj slavi i za to mu svijet zauvijek treba biti zahvalan.

Bog je utjelovljenje božanske ljubavi – *premasvarūpa*. Bog je u svakom biću i zbog toga je plod svakog života ispunjen slatkoćom ljubavi – *prema*. Isto kao što gorka kora obavija meso voćnog ploda i slatki sok koji je u njemu, tako i gorka kora zavisti, egoizma, mržnje, pakosti, pohlepe i oholosti ne dopušta slatkoći da bude vidljiva u svima. Svako biće ima pravo sudjelovati u toj ljubavi – *prema*, neovisno o nacionalnosti, boji kože, porijeklu ili statusu u društvu. Kada Bog i božja ljubav pokreću svaki atom, tko se usuđuje bilo kome reći da istupi.

Svjetla koja je Vyasa upalio kako bi otkrio ovu veliku stvarnost postala su prigušena, nitko ne dolijeva ulje u svjetiljku, svi trče samo za lažnim idealima i prolaznim ugodama. Vyasa je poučavao ispravnosti – *dharmu* u Mahābhārati, predanosti – *bhakti* u Bhāgavati, miru – *śānti* i ljubavi – *prema* u 18 purana, načelu “znanja, znalca i onoga što je spoznato” u Brahmasutri. On je naglašavao da nanošenje povrede drugome predstavlja sjemenku grijeha, a služenje drugima sjemenku zasluga. Ta je lekcija ljubavi – *prema* čista i jednostavna. Osoba koja je uronjena u svoje dubine i koja je otkrila svoju unutarnju stvarnost je utjelovljenje mira – *śānti*.

Nevolje i patnje su božji darovi

Ljubav – *prema* je suština božanskog nektara – *amṛta rasa* koji ispunjava upanišade. Kada čovjek spozna nedjelotvornost osjetila, uma i intelekta, on otkriva da je on istinsko Sebstvo – *ātman* koje je istina – *satya*, ispravnost – *dharmu*, mir – *śānti* i ljubav – *prema*. On spoznaje da postoji Bog koji je temelj sve te superstrukture, koji je dizajnirao i izgradio sve ovo i on predaje svoj ego Njemu. “Neka bude volja Tvoja”, on objavljuje i u potpunosti se predaje Njegovom planu. Taj je trenutak vrhunski trenutak radosti i blaženstva – *ānanda*. Nevolje, patnje,

nezgode, tuga i bol kroz koje prolazimo i koji nam uzrokuju tjeskobu odjednom preuzimaju novu i veličanstvenu ulogu: oni su “Njegovo djelo, Njegovi darovi, Njegova milost”. Oni više nisu nedobrodošli, oni su isto tako dobrodošli kao i uspjesi, ugone i sreća. Oboje je Njegova volja. Kada idete nekamo, na neko novo mjesto, vi tamo tražite prijatelja i predajete mu i povjeravate sav novac koji imate da ga on pohrani na sigurno. No ako kasnije počnete sumnjati u njega, više nećete imati mira. Vjerujte mu i tada ćete biti slobodni, neće vas opterećivati brige. Slično tomu, povjerite Bogu sve svoje željama potaknute aktivnosti, imajte vjeru u Njega i zauvijek budite bezbrižni.

Samo pročišćeni um može prepoznati Boga

Ljubav – *prema* je mladica koja hrani korijenje svih vrlina. Vjerojatno ste vidjeli rižina polja na kojima se usjev suši iako je zemlja vlažna i postoji tanki sloj vode u podnožju biljaka. Vjerojatno ste isto tako vidjeli ogromno drveće koje čvrsto stoji na tvrdoj, suhoj zemlji pokrivenoj debelim slojem zelenih biljaka. Jeste li se zaustavili i promislili što je razlog ovomu? Korijenje stabljika riže ne pruža se duboko u zemlju, dok se korijenje drveća pruža duboko sve do izvora podzemne vode koji ne presušuje.

Isto tako, kada riječi koje izgovarate, misli koje oblikuju vaše želje i djela koja provodite – kada je sve to ukorijenjeno duboko u unutarnjim izvorima ljubavi, tada ćete biti sretni i svježiji, moći ćete pružiti zaklon i sjenu mnogim izmučenim smrtnicima. Ponavljanje imena Gospoda – *japa*, pokora – *tapas*, obredno štovanje – *pūjā* i zavjet strogosti – *vrata* – sve su to vježbe za kontrolu osjetila. To pročišćava um tako da se u njemu može odražavati Bog. Isto kao što šećer koji vaše oči mogu vidjeti i vaša ruka može usipati u vodu postaje u njoj toliko razgrađen da ga niti oči niti ruka više ne mogu prepoznati, tako i osjetila i inteligencija ne mogu spoznati urođenog Boga. Samo pročišćeni um – *citta śuddhi* može prepoznati Boga, baš kao što samo jezik može prepoznati šećer otopljen u vodi.

Izvadci iz Bhagavānovih govora održanih povodom Guru Purnime

Sjaj božanske slave

BABINA BEZGRANIČNA SUOSJEĆAJNOST

Ispitni rok u rujnu koji je održalo sveučilište iz Mysorea, a kojem je moj koledž jedan ogranak, bio je u punom tijeku. A u Puttapparthiju se proslavljala Dasara! Kao ravnatelj koledža morao sam nadgledati ispite, otvarati i pečatiti pakete s ispitnim zadacima te ih dostavljati ispitivačima, prirediti sve za nadziratelje pismenih ispita, zapakirati listove s odgovorima i poslati ih ispitivačima. Kao poklonik, težio sam sudjelovati na proslavi Dasare barem tijekom posljednja tri dana, zajedno sa svojom suprugom i majkom. Na sreću, ta su tri dana na mojem koledžu bili praznici, kao i na svim ostalim koledžima. Zato sam poslao telegram svojoj supruzi da bude na željezničkoj postaji u Bangaloreu (danas Bengaluru) sljedećeg dana poslije podne i da čeka moj dolazak iz Davangerea. Mogli smo zajedno nastaviti do Puttapparthija vlakom iz Bengaluru. Plan je bio besprijekoran, sve do tog jutra punog nepredviđenih događaja.

Ispitanici su zauzeli svoja mjesta. Zapečaćene su omotnice ležale preda mnom. Uzeo sam papire s pitanjima i uputio se u prvu dvoranu. Podijelio sam papir s pitanjima svakome od otprilike 25 ispitanika. Odjednom, iz čistoga mira, začuo se povik i nastala je hajka. Dvadesetpetoro ispitanika ustalo je u znak protesta. Ispitna pitanja nisu imala veze s predmetom koji su trebali polagati toga jutra. Pitanja su se odnosila na povijest Indije, a prema rasporedu koji su dobili primili su upute da se pripreme za ispit iz povijesti Velike Britanije!

Oni su bili u pravu. Ja sam bio u krivu. Pokupio sam ispitne zadatke iz njihovih ruku, otrčao natrag u ured, otvorio metalni sef, izvadio ispravan paket i drhtavim prstima otpečatio ga. Podijelio sam ispravne ispitne zadatke i sjedio sam zlovoljan u svom uredu promišljajući o posljedicama i učinjenoj šteti. Ustao sam i zatvorio vrata. Suočio sam se s Babinim likom na slici i zaplakao.

Što me to snašlo? Zašto, o zašto je On dozvolio da učinim tako glupu pogrešku? Ispit iz povijesti Indije trebao se održati tek za šest dana! Sada se Odbor ispitivača za povijest trebao sastati, raspraviti nastalu situaciju i donijeti odluku o novim ispitnim zadacima. Nove će ispitne zadatke trebati otisnuti i podijeliti na otprilike petnaest mjesta. Zadatak koji je bilo gotovo nemoguće obaviti u šest dana. Oni

koji me ne vole, oni koji nisu zadovoljni sa mnom, oni koji ne iskazuju simpatije prema meni, svi će se oni sada udružiti. Ispitanici, otprilike njih četiristo, morat će doći u ispitne centre nakon barem dva tjedna. To će, sasvim sigurno, podići val ljutnje, jer će iziskivati visoke troškove za svakog ispitanika i velike neprilike za sve koji su s tim povezani. To sam sve plaćući kazao Babi. U međuvremenu sam poslao telegram svojoj supruzi i javio joj da moram ići u Mysore (sada Mysuru) nešto hitno obaviti i da ona može ići s majkom u Puttaparthi iz Bengalurua, kao što je bilo planirano. Ja ću doći za njima kasnije.

Ukrcao sam se u vlak za Mysuru i stigao tamo u 7.00 sati ujutro. Uputio sam se ravno tajniku fakulteta koji je bio moj dragi prijatelj. On je u velikoj mjeri potvrdio moje strahove. Kazao mi je da su dva druga člana Odbora za povijest slobodna i nalaze se u Mysuru, tako da ih je moguće pozvati. On je nazvao tiskaru Government Press i oni su kazali da mogu otisnuti i dostaviti ispitne materijale tijekom noći ako im listovi s pitanjima budu dostavljeni barem do 14.00 sati. Saznao je i da je praznik Dasare koji se odnosi na poštanske urede dva dana kasnije. Želio je da budem u kući prorektora u otprilike 10.30 sati, jer je on sudjelovao na povijesnom skupu u Crawford Hallu gdje je glavni ministar, gospodin Hanumantaiya, predstavljao pokretanje novog revolucionarnog školskog plana i programa koji je doveo do zadivljujućeg administrativnog potresa. Također mi je savjetovao da i ja sudjelujem na tome događanju kao upravitelj koledža a nakon toga mogu primiti neizbježne “ukore” i “optužbe” velikog mogula. Njegova je kuća bila jako blizu, to sam znao.

Tako sam zauzeo svoje mjesto u Crawford Hallu, tik ispod nosa određenog da za nekoliko sati ukaže na moju sveopću nerazboritost. Mnogi su mi čestitali što sudjelujem na pokretanju obrazovnog projekta koji će imati utjecaja na milijune, na revnosti koja me potaknula na noćno putovanje iz Davangerea u Mysuru! Svakome od njih sam uzvratio širokim, ali blagim i namještenim osmijehom. Skup je započeo treskom. Glavni je ministar ušao u dvoranu uz zvukove truba i bubnjeva. Kada je ustao da bi održao govor, u dvorani su se svi umirili i nastala je mrtva tišina. Njegove su prve riječi bile na engleskom jeziku. Na to su studenti, koji su se nalazili u stražnjem dijelu dvorane, natiskani na vratima i gledajući kroz prozore počeli vikati: “Kannada Zindabad”, “Angreji (što znači engleski) Murdabad”. “Kannada Mata Ki Jai”. Zvuk njihovih povika koji su odjekivali u zboru bio je zaglušujući. Glavni je ministar sjeo na svoje mjesto. Od policije se

očekivalo da se pozabavi situacijom. Dim iz šmrkova krenuo je prema mladićima koji su bili unutar i izvan dvorane. Dohvatio je svakoga tko je pokušavao izbjeći mlazove suzavca. Glavni je ministar uputio nekoliko oštrih riječi prorektoru koji je sjedio pored njega. Vidio sam kako se njegova vilica objesila. Shvatio sam da je suzavac trebao rastjerati prosvjednike kako bismo se mi sigurno mogli vratiti kući.

Kada sam se konačno uspio provući kroz dimnu zavjesu, požurio sam do prorektorove kuće i sjeo na terasu, tako da me može vidjeti kad se vrati. Tajnik fakulteta je već bio u kući, spreman da se uključi ako to bude potrebno. Prorektor je dolazio uzbuđen, negodujući zbog pogubnog događaja i pogrda koje je primio, jer su se polaznici njegovog koledža pretvorili u fanatične borce za materinji jezik. Od posljedica djelovanja suzavca njegove su oči bile crvene poput mojih. “Što ima novoga?” upitao me hladno nakon što se spustio u stolac nasuprot meni. “Uvalio sam se u nevolju”, odvratio sam. “Sa studentima?” upitao je drhtavim glasom. “Ne, gospodine! Propust sam ja napravio i jedini sam za njega odgovoran”, odvratio sam. To mu je donijelo olakšanje. Ustao je i pružio mi ruku. “Drago mi je”, rekao je. “Tijekom svih ovih godina uspijevaš si održati mir u Davangereu. A vidi ovaj pokolj jutros!” odmahnuo je paleći cigaru. Kazao sam mu za propust koji sam napravio i hitnu potrebu da se stvari isprave. On je ponovo ustao. “Nemoj brinuti, Kasturi! Takvi se propusti događaju čak i u ustanovama u kojima vlada najveći red. Tako dugo dok studente držiš pod nadzorom ja sam spreman previdjeti bilo koju vrstu pogreške koju počinješ.” Zatim je pozvao tajnika fakulteta da uđe.

Povukao sam se u sobu kako bih sastavio ispitni zadatak za predmet Povijest Indije. Za sat vremena stigla su dva druga člana Vijeća i svojim su potpisom ovjerila ispitni materijal. Bio je poslan u Government Press tiskaru točno u podne. Jedna od članica Vijeća, gospođa koja je studirala Povijest Indije dok sam ja bio predavač, dobrovoljno se javila da provjeri sve ostalo. Poštanski je ured potvrdio da će paketi stići na svoje odredište u ispitne centre na vrijeme. Prorektor me je poticajno udario po leđima govoreći: “Nastavi i dalje Kasturi, budi sretan i veseo kao do sada. Nemoj izgubiti svoj smisao za humor. Nebo se nije srušilo. Studenti su mirni, a to je najvažnije. Sada možeš ići u svoj Puttaparthi.” Otišao sam u 15.00 sati i stigao na željezničku postaju gdje su me čekale moja supruga i majka. One nisu primile telegram iako sam na njega stavio oznaku “hitno” i dodatno za to platio. Baba nije poremetio naš raspored.

Baba me je pozvao u svoju sobu posljednje minute našeg boravka. Molio sam Ga: “Svami! Ja ne želim i dalje obavljati dužnost ravnatelja koledža. To je previše...” Svami me je prekinuo riječima: “Što se stvarno dogodilo? Ja znam da si otvorio jedan paket umjesto drugog. Plakao si preda Mnom. I to u svom uredu! I, koliko ja znam, tvoj te je nadređeni otpravio udarcem po leđima. Nije to prvi put da si zabrljao. Ja sam uvijek s tobom. Idi i nastavi se dalje spoticati! Ja ću te slijediti i paziti da ne budeš povrijeđen.” Otišao sam zapanjen bezgraničnim Babinim suosjećanjem. On zna i svjestan je svakog čina, svakog uspjeha ili neuspjeha onih koje On voli. Ne usuđujem se dodati: Onih koji vole Njega. Jer, kako ja mogu izjaviti “Ja Ga volim”, držeći pri tome ruku na srcu? Ja Ga se bojim, ja sam zadivljen Njime, ja Ga obožavam, ja težim za time da Ga čujem kako izgovara riječi utjehe upućene i meni i drugima. Ali ne znam volim li ja Njega kao što On voli mene.

Iz knjige *Loving God* profesora N. Kasturija

Putovanje sa Svamijem

SVAMI U MOM ŽIVOTU

P. Jagannath Prasad Rao

Svaku riječ u priči moga života napisao je On. Ne žalim zbog toga što nisam bio u prilici biti fizički u Njegovoj blizini. Smatram da je sve što mi je On podario puno više od onoga što sam zaslužio. Svaki događaj u mom životu predstavlja čudo, jer kada samo zamislim koje su mogle biti posljedice da se to dogodilo drugačije, shvaćam koliko je On bio milostiv i brinuo se za mene na svakom koraku.

Moje putovanje sa Svamijem traje od moje šesnaeste godine do šezdesete godine. Naravno, na svoj je način to putovanje započelo puno ranije, čak i kada ja nisam bio svjestan Njegove fizičke prisutnosti i nastavlja se i sada kada On fizički više nije s nama.

Naša vjera u Svamija duboko se ukorijenila

Bilo mi je samo šesnaest godina kada sam po prvi puta čuo za Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu. Bilo je ljeto 1966. godine i tek sam se pojavio na završnom ispitu kao maturant. Nakon što su ispiti završili, otišao sam u posjet ujacima s majčine strane koji su živjeli u okrugu West Godavari u državi Andhra Pradesh. Na svim mjestima koja sam posjetio vidio sam fotografiju svete osobe u kasnim četrdesetim godinama, niske rastom, odjevene u dugačku haljinu. Najzagonetniji dio Njegove pojave bila je ogromna kruna Njegove kose. Moja me znatiželja natjerala da postavim pitanje tko je to i bilo mi je rečeno da je to Bhagavān Sri Sathya Sai Baba kojeg su Njegovi poklonici štovali kao utjelovljenje Boga – *avatāra* kaliyuge. Tada sam od njih čuo i o Njegovim čudesnim moćima. U toj sam životnoj dobi bio premlad za donošenje bilo kakvih prosudbi o tome i zato nisam išao dalje od slušanja onoga što su Njegovi štovatelji govorili.

Nakon što sam se vratio u Berhampur (sada Brahmapur) bilo mi je rečeno da je moj otac otišao u kuću jednog od lokalnih odvjetnika i da tamo odlazi posljednjih četvrtaka kako bi sudjelovao u pjevanju Sai Bhajana čiji su melodiozni zvuci duboko dirnuli njegovo srce. Sljedećeg četvrtka i ja sam se pridružio pjevanju bhajana i bio sam izuzetno zadivljen. Moj otac, koji je i sam bio dobar pjevač, nabavio je pjesmaricu s bhajanima i počeo je pjevati bhajane kod kuće.

Upravo u to vrijeme pojavio se jedan članak u *The Illustrated Weekly of India* o Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi koji je donio nepristran pregled Bhagavānovog života, učenja i Njegovih čuda o kojima se toliko govorilo. Nakon što je pročitao članak, znatiželja moga oca znatno je porasla. Pronašao je adresu Bhagavānovog ašrama i napisao pismo uredniku časopisa *Sanathana Sarathi* zamolivši ga da mu pošalje sve knjige o Babi koje su do tada bile objavljene na engleskom jeziku. Ja sam u tišini promatrao kako je vjera u Bhagavāna polako puštala korijene u srcu moga oca. Zbog naše ljubavi i poštovanja prema ocu, svatko od nas u obitelji čvrsto je vjerovao da on nikada neće napraviti pogrešku u svojoj prosudbi i zato je naša vjera u Svamija rasla usporedno s njegovom.

Nevidljiva ruka Svamijeve zaštite

Pjevanje Sai bhajana i čitanje Saijevih knjiga postalo je zdrava navika moga oca, koji je do tada stalno govorio o svom lošem zdravlju. Njegova vjera u Bhagavāna

nije bila položena samo u Njegov život i učenja; više od ičega on je imao snažnu vjeru u čudesne moći Svamijevog vibhutija. Držao je da je vibhuti jedini siguran i pouzdan lijek za sve boljke u životu. Uskoro je vibhuti postao najdragocjenijom svetinjom u našem domu i svi smo razvili naviku stavljati ga na čelo i prstohvat u usta, vjerujući kako će nas zaštititi od svih vrsta nevolja.

Čvrsto vjerujem da je u svakom trenutku moga života i iza svakog koraka koji sam napravio stajala Svamijeva nevidljiva ruka koja me je vodila cijelim putem. Imao sam uspona i padova, trenutaka uspjeha i neuspjeha, ali sve ono što mi je On podario bilo je za moje vlastito dobro. On je spasio mog najstarijeg sina od ozbiljne prometne nezgode. On je zaštitio mene i moju obitelj od neizbježnih nesreća i podario je mom sinu dobru priliku da završi studij Poslovnog upravljanja na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje. Svaku riječ u priči mog života napisao je On. Ne žalim zbog toga što nisam bio u prilici biti fizički u Njegovoj blizini. Smatram da je sve što mi je On podario puno više od onoga što sam zaslužio. Svaki događaj u mom životu predstavlja čudo, jer kada samo zamislim koje su mogle biti posljedice da se to dogodilo drugačije, shvaćam koliko je On bio milostiv i brinuo se za mene na svakom koraku.

Ovo je priča o mom dolasku u Saijevo okrilje. Moji su roditelji bili ti koji su u mene posadili sjeme vjere u Bhagavāna. Bio je to Sai u meni koji je imao veći utjecaj na moj život od Saija izvan mene. On je bio moj jedini prijatelj, filozof i vodič. On me je naučio abecedi duhovnosti, učinio da Njegova učenja provedem u djelo, razvio u meni potrebu da živim u skladu s Njegovim idealima i pružio mi priliku da služim u Njegovoj organizaciji. Bilo da se radilo o Maldy u West Bengalu ili Guwahatiju u Assamu, Svami je bio moj stalni suputnik, vodeći me na svakom koraku. U dubini srca ja sam imao osjećaj da je On oblikovao moj život, štiteći me kao što vjeđe štite oči. Uz Njega, život je bio uzbudljivo iskustvo, bez Njega bio bi veliko ništavilo.

Iznenadni kraj sna

U dobi od šezdeset godina, kada sam se povukao u mirovinu, a bilo je to 2010. godine, nisam imao planove čime ću se baviti nakon umirovljenja, tako da sam prepustio Svamijevoj božanskoj volji da odluči kojim će smjerom moj život krenuti u budućnosti. Kada je Svami u prosincu 2010. stavio ogrtač Organizacije u

Odishi na moja ramena, bio sam na trenutak uzbuđen i ponadao se da ću uživati u božanskoj blizini, za čime sam tako dugo težio. No Bog je želio drugačije. Dana 15. veljače 2011. godine kada me je Svami blagoslovio zajedno s dobrovoljcima iz Seva Dala, On me udario po glavi ružinim pupoljkom koji sam Mu uručio. Kada sam ga zamolio da blagoslovi moju državu svojim božanskim posjetom, On je suznih očiju vjerojatno govorio: “Da, zlato moje – *bangaru!* To je jedno od Mojih neispunjenih obećanja koje bih jako rado želio ispuniti, jer je Odisha jako draga Mojem srcu, ali...” U tom trenutku moj mali um nije mogao spoznati skriveno značenje toga “ali...”.

To je bio moj prvi bliski susret sa Svemogućim. Osjećao sam da je moj životni san u trenutku ispunjen. No nisam mogao ni pomisliti da će to biti i posljednji susret. Taj kratki, slatki san bio je iznenada prekinut.

Da, događanja 24. travnja 2011. godine bila su traumatična, ali Sai u meni vrlo je brzo doveo do toga da spoznam kako On nastavlja biti mojim stalnim suputnikom, kao što je to bio i prije, i da će me voditi na svakom koraku u preostalom dijelu moga putovanja. Želio bih da se i ostali moji suputnici iz Odishe odvaže potražiti Svamija u nutrini, kako bismo zajedno učinili naše putovanje sa Svamijem nezaboravnom pustolovinom.

Autor je nacionalni predsjednik Sri Sathya Sai seva organizacije Odishe

Što mi Svami znači

V. Janaki Ram Pal

Što sam postigao time što sam bio Svamijev poklonik sve ove godine? Odgovor je: sebe. On mi je pokazao pravu vrijednost ovog materijalnog života, koji je samo medij putem kojeg možemo postići svjesnost o postojanju božanskosti. Sva ta iskušenja, bilo da se radi o novcu, moći ili položaju, nije ni potrebno spominjati, vode nas u raznovrsne poteškoće.

Ne bi bilo pravedno reći samo da sam rođen u religioznoj obitelji. Iako su moji roditelji živjeli u strahu od Boga, oni nisu vjerovali u obrede, niti su ustrajali na redovitom posjećivanju hramova. Međutim, kako smo bili hinduisti, učili su nas

da poštujemo sve religije. Od ranog djetinjstva, zahvaljujući vodstvu moje starije sestre i neprestanim uvjerenjima, moj je um bio usmjeren na vođenje svetog, discipliniranog i poniznog života. To bi mogao biti razlog zašto mi je bilo lakše prihvatiti Bhagavāna Sri Sathya Sai Babu kao božansku silu u toj presudnoj životnoj dobi kada sam imao samo dvadeset godina.

Nekako u to vrijeme postao sam na svoj način šizofreničan, uvučen u kukuljicu bespomoćnosti, krivnje i tuge, bez ikakvog posebnog razloga. Život se pretvorio u neprekidni lanac depresivnih misli i pesimizma. Noći su se pretvorile u noćne more. Vrlo često bih se probudio zbog negativnih misli, zapomažući u potpunoj agoniji, ne znajući što činiti. Imao sam osjećaj da sam najveći grešnik, osuđen na kaznu u najgorem paklu!

Najblagoslovljeniji dan u mom životu

U to je vrijeme moja teta, poklonica Sai Babe, potpuno nesvjesna mog zdravstvenog stanja, povremeno spominjala Svamija i Prasanthi Nilayam. Bilo mi je rečeno da je Svami izliječio mnogo bolesnika samo zahvaljujući Njegovoj volji i da On, isto kao i Isus Krist, izvodi nevjerojatna čuda! To bi mogla biti moja prilika, pomislio sam. Ukratko, zahvaljujući Njegovoj milosti, otišli smo u Puttaparthi. Mogli smo vidjeti velik broj poklonika sa svih strana – siromašnih i bogatih, na visokim i niskim položajima, nepismenih i obrazovanih, svi su u tišini čekali Njegov poziv. A samo je nekolicina odabranih pozvana na osobni razgovor s Njime. Nema sumnje, bilo je prilično nevjerojatno očekivati kao će On odabrati mene za razgovor. Bio sam svjestan toga i to je za mene bilo nepodnošljivo pa sam plakao poput malog djeteta potpuno bespomoćan i izgubljen.

Taj dan, u veljači 1971. godine, bio je najblagoslovljeniji dan u mom životu. Da, toga sam dana spoznao koliko sam sretan i blagoslovljen! “Nitko ne može doći k Meni bez Moga poziva.” Kako su samo istinite te Svamijeve riječi! U neposrednoj prisutnosti Boga moj um se umirio, sve uznemirujuće misli i sulude zamisli koje su me mučile cijelo vrijeme naprosto su nestale. Moji su osobni problemi predstavljali ništa u Bhagavānovoj prisutnosti. Plakao sam poput malog djeteta, suze su se slijevale niz moje obraze (dok se sjetim tih trenutaka i danas mi naviru suze). Nisam znao što trebam činiti. Tada je Bhagavān materijalizirao vibhuti i premazao njime moje čelo. Kazao mi je: “Redovito izgovaraj ime svevišnjeg – *Paramātman*.

Samo stalno promišljanje o imenu Gospoda daruje nam postojani mir, nepomućen usponima i padovima u životu.”

Tada me je Gospod, ocean milosrđa – *karunā sāgara*, sažaljiv prema jadnima i bespomoćnima i njihovo jedino utočište – *dīna dayāhua*, uzeo u svoje naručje. Glava mi se odmarala na najsuosjećajnijem srcu majke Sai! Moji osjećaji u tom trenutku? Sada ih se ne mogu prisjetiti. Svami me je držao u naručju neko vrijeme, a zatim mi je dao gomilu paketića vibhutija da ih podijelim drugima. Nakon toga se povukao u susjednu sobu.

Bez ograničenja vremenom i prostorom

Jednom, tijekom večernjeg pjevanja bhajana, dok smo svi čekali na Svamijev daršan, On je polako došao iz svoje sobe i prošetao ženskom stranom. Gospodin Raja Reddy je pjevao: “Hey Brahma Hey Vishnu. Mahashakti Siva Sai Sankara”. Melodiozni glas pjevača povezan s Bhagavānovom prisutnošću doveo nas je do suza i svijesti da je vrhovno biće među nama. Izgubio sam nadzor i počeo nezadrživo plakati. U tom trenutku činilo se da se najsuosjećajnji Gospod uputio prema meni, mogao sam ga vidjeti svojim suznim očima. On je stajao preda mnom i svojim nježnim prstima pritiskao moje rame uvjeravajući me da budem smiren i spokojan. Čemu strahovati kada je On posvuda? Odjednom, prestao sam plakati i nastavio s pjevanjem bhajana. Čudno, kao što su me članovi moje obitelji uvjerovali kasnije, Bhagavān te večeri nijednom nije došao na mušku stranu! Čuo sam da se Svami može pojaviti na različitim mjestima u isto vrijeme, ali nikada nisam mogao ni pomisliti kako ću biti svjedokom ove nadnaravne pojave.

Problemi su veliki učitelji

Za vrijeme mog sljedećeg posjeta Puttaparthiju, molio sam Svamija da mi ne dopusti da Ga zaboravim ni pod koju cijenu, što mi je On i omogućio sve do današnjih dana. Život nikada nije bio lak. Nakon mature, na Svamijev poticaj prijavio sam se na potpuno novi studij i trebalo mi je više od devet godina da ga završim (umjesto uobičajenih četiri ili pet godina). Moj stručni ispit obilježilo je Svamijevo čudo. Kada su objavljeni rezultati, ja sam, kao i obično, bio među onima koji nisu položili. Bilo je malo nade da ću uspjeti opet pristupiti ispitu jer se nisam prethodno prijavio. Za divno čudo, profesionalno tijelo kojem pripadam poslalo mi je ponovno provjereni popis ocjena (bez ikakvog zahtjeva i inicijative s

moje strane) na kojem je pisalo da sam položio ispit! Nisam mogao u to vjerovati. Nakon što me je udario sve ove godine, je li bilo potrebno da Mi objavi da sam položio na ovako neobičan način? Javlja se pitanje zašto je Svami o tome šutio sve ove godine? U to vrijeme nisam mogao dobiti nikakav odgovor, ali danas shvaćam da sam prolazeći kroz sve te kušnje i izazove postao mentalno snažniji, a u isto vrijeme ponizan i nježan. Bez obzira na to što mi željeli, On neće izbrisati ishode naših vlastitih djelovanja – *karma*. Koje li istine! On ne može povrijediti zakone koje je On sam postavio za cijeli univerzum.

Što sam postigao time što sam bio Svamijev poklonik sve ove godine? Odgovor je: sebe. On mi je pokazao pravu vrijednost ovog materijalnog života, koji je samo medij putem kojeg možemo postići svjesnost o postojanju božanskosti. Sva ta iskušnja, bilo da se radi o novcu, moći ili položaju, nije ni potrebno spominjati, vode nas u raznovrsne poteškoće. Međutim, kada smo rođeni kao ljudsko biće, moramo proći kroz sve te prirodne situacije. Ovdje me je, mogao bih reći, Bhagavān blagoslovio, ali ne u gomilanju bogatstva ili stjecanju moći. Postoje trenutci kada se osjećamo potpuno izgubljenima. Bhagavān nas upozorava da budemo oprezni kada se radi o tim moćnim negativnim mislima. Uz Njegove blagoslove bilo koja poteškoća može lako biti riješena i zato se ne trebamo brinuti. Trebali bismo imati vjeru u sebe i sve ostalo prepustiti Njemu!

Autor je dugogodišnji Bhagavānov poklonik iz Kochija u Kerali

Studentski kutak

PUTOVANJE OD JA DO MI

Parvati Prakash

Svami, božanski vrtlar, prije popriličan broj godina preuzeo je zadatak njegovanja prekrasnog vrta. On je s puno nježnosti skrbio za izdanke, hranio ih i zalijevao te s ponosom i zadovoljstvom promatrao kako rastu. Svami je stvorio novi i mirisni rasadnik...On ga je nazvao Sri Sathya Sai bal vikas!

Bila sam malo dijete kada sam po prvi puta ušla u razred *bal vikasa*. Ta je nastava nakon toga postala najznačajniji dio mojih vikenda. Nastava je bila tako zabavna...puna zanimljivih priča, melodioznih bhajana i uzbudljivih igara na kraju svakog nastavnog dana. Prigriliti istinu – *satya*, ispravnost – *dharma*, mir – *śānti* i nenasilnost – *ahimsa* postalo nam je sasvim prirodno. A da toga nismo bili ni svjesni, postali smo ispunjeni istančanim znanjem i vrlinama koje su prenosili tekstovi za polaznike programa *bal vikas*. Bili smo povedeni na božanski put!!!

Djeca koja polaze *bal vikas* imaju izuzetnu priliku sudjelovati u predstavama s plesnim točkama i drugim programima koji se prikazuju u Svamijevoj prisutnosti. Jednom mi se pružila mogućnost da igram ulogu mlade Savitri u predstavi “Sathyavan Savitri” koju je moja baka s puno ljubavi priredila za svog najdražeg Svamija. Na početku programa moj prijatelj i ja ponudili smo crvenu ružu našem voljenom Bhagavānu. Svami je ružu prihvatio kao izraz svoje beskrajne dobrote, potapšao nas po obrazima, upitao nas kako se zovemo, a na kraju predstave slikao se zajedno s cijelom skupinom. Moj mali dlan našao se u Njegovoj božanskoj mekoj ruci! Bila sam Njegova zauvijek.

Odrasla sam pod pažljivim vodstvom i uz nježnu skrb mog voljenog učitelja – *guru*. U našim mladim srcima odnjegovana je sklonost prema služenju, što je u današnjem svijetu od velike važnosti. Izdanci su pod Svamijevim vodstvom izrasli u snažne biljke pune vrlina, nikada ne ometajući jedna drugu, nikada zavidne, uvijek spremne proslaviti radost drugih. Razlike u staležu, porijeklu i religiji bile su bačene u vjetar.

Bal vikas program je bio prekrasno putovanje od “Ja do mi” i zato iskazujem zahvalnost pred stopalima mog dragog učitelja i pred božanskim svetim stopalima učitelja nad učiteljima...Svamijem!

Iz “Sri Sathya Sai Bal Vikas: The Path Divine”

Dragocjene izreke

Niže su navedene dragocjene Bhagavānove izreke. Promislite o njima i potražite u tablici sljedeće riječi:

Forms myself, yourselves, separated, service, man, discovery, leads, God, character, precious, education, gift, most.

1. You are My forms all. When I love you, I love Myself; when you love yourselves, you love Me. I have separated Myself from Myself so that I may love Myself. – Vi ste svi Moji oblici. Kada Ja volim vas, Ja volim sebe, kada vi volite sebe, vi volite Mene. Ja sam odvojio sebe od sebe kako bih mogao voljeti sebe.
2. Service to man leads to discovery of man as God. – Služenje čovjeku vodi do otkrivanja čovjeka kao Boga.
3. Character is the most precious gift of education. – Karakter je najdragocjeniji dar obrazovanja.

P	S	W	A	R	T	H	M	E	G	O	D	C	O	N	S	I	D
R	B	U	E	D	U	C	A	T	I	O	N	E	R	T	Y	N	I
E	L	B	P	E	R	H	N	N	F	O	R	M	S	O	G	I	V
C	E	U	S	E	P	A	R	A	T	E	D	Y	I	G	N	L	I
I	S	P	M	A	N	R	T	Y	O	U	R	S	E	L	V	E	S
O	H	N	N	E	O	A	N	B	Ū	R	S	E	R	A	N	A	E
U	A	I	U	R	G	C	E	T	E	X	I	L	C	E	A	D	R
S	D	M	M	O	S	T	T	S	E	N	C	F	E	S	W	S	V
T	A	U	G	H	T	E	E	C	O	U	N	S	T	L	A	E	I
D	I	S	C	H	A	R	Y	S	S	N	A	L	E	U	R	T	C
D	I	S	C	O	V	E	R	Y	D	I	N	D	I	O	E	I	E
H	U	M	A	N	C	A	L	L	S	T	V	I	D	U	M	O	S

Svamijevi savjeti studentima

Studenti ne bi trebali biti zaokupljeni zarađivanjem novca – *dhana*. Oni bi trebali biti zaokupljeni stjecanjem dobrih obilježja – *guna*. Obrazovanje bez etičkih načela ne predstavlja nikakvo obrazovanje. Obrazovanje treba poučiti čovjeka da bude iskren u mislima, riječima i djelima, jer to je pravo obilježje ljudskosti.

Stanje obrazovanja u Indiji je takvo da razvija razne vrste loših sklonosti kod studenata. Ono potiče prijevaru i nepoštenje.

Obrazovanje bi trebalo dovesti do pročišćenja srca. Studenti ne bi trebali biti pretjerano zaokupljeni postizanjem visokih ocjena. Puno je važnije njegovati dobro srce. Poštujte svoje roditelje. Promičite društveni napredak. Suradujte s bližnjima. To su stvari koje biste trebali naučiti.

Chinna Katha

Ispravite sebe prije no što se upustite u ispravljanje drugih

Jednom je Gautama Buddha došao u neko selo kako bi prenio svoja učenja ljudima. Bio je mlad, u najboljim godinama, i njegovo je lice zračilo božanskim sjajem. Seljani su govorili: “Takav prekrasan mladić! Izgleda kao princ, a već je postao isposnik.” Jedna je žena prišla Buddhi i upitala ga: “Ti si mlad čovjek, tvoje lice je lice princa. Zašto si već u mladosti izabrao isposništvo?” Buddha joj je odgovorio: “Majko, postao sam isposnik da bih spoznao uzrok ljudske starosti, bolesti i smrti. Zašto bi ovaj lijepi lik trebao poružniti u starosti? Zašto bi ovo lijepo i zdravo tijelo trebalo oboljeti i na kraju se susresti sa smrću? Krenuo sam putem isposništva da odgovorim na te tri tajne.”

Žena je nakon toga kazala Buddhi: “Svami! Ti si čovjek koji je svoj život posvetio potrazi za istinom. Molim te, dođi sutra u moju kuću na ručak.” Uskoro nakon toga novost se proširila cijelim selom. Seljani su prilazili Buddhi jedan za drugim i govorili. “Svami! Ti to ne znaš, ali ona je zla žena. Ne priliči ti otići u njenu kuću i tamo ručati. To neće biti na čast našem selu.” Svi su imali na ženu puno prigovora i primjedbi.

Buddha je sve to slušao s osmijehom i sklopljenih očiju. Nakon toga je rekao: “O, seljani! Je li vašim primjedbama kraj?” Oni su odvratili: “Svami, ima još toga što bi se moglo reći. Nema kraja prigovorima kada se radi o njoj. Nema osobe u našem selu koja bi bila gora od nje.” Buddha je nakon toga pozvao starješinu sela i upitao

ga: “Dragi moj, misliš li i ti da je ona loša žena?” Starješina je odvratio: “Ne samo jedanput, mogu reći tisuću puta da je ta žena na lošem glasu.”

Buddha ga je pozvao da priđe bliže, primio ga za desnu ruku i zatražio da lijevom rukom pljesne. Starješina sela je rekao: “Svami, ti si me primio za jednu ruku i držiš ju. Kako mogu pljesnuti jednom rukom?”

Buddha se obratio seljanima: “Isto tako ova žena nije zla. Ona je postala zla zato što se nalazi u društvu zlih ljudi. Kada u selu ne bi bilo loših ljudi, ni ona isto tako ne bi postala loša. Ona je postala loša zbog vašeg novca i moći. Ako postoji itko među vama tko nije učinio ništa loše, neka istupi. Ja ću otići u njegovu kuću i tamo ću ručati.” Seljani su šutjeli, nijedan nije istupio. Buddha je rekao: “Velika je pogreška kazati da je samo ona loša. Ona je postala loša zbog svoje povezanosti s lošim ljudima u selu.”

Prepoznavši istinu na koju im je ukazao Buddha, seljani su uvidjeli svoju pogrešku i pali pred njegova stopala. Svi su slijedili Buddhu kada se uputio prema kući te žene. Zahvaljujući utjecaju Buddhinih riječi, i ona je prepoznala svoju pogrešku. Postala je isposnicom i nakon toga živjela svetim životom.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

GRČKA

Zbog posljedica sukoba na Srednjem Istoku i u Afganistanu, tijekom posljednje dvije godine zemlje Europe doživjele su velik priljev izbjeglica i useljenika. Procjenjuje se da je jedan do dva milijuna ljudi prošlo kroz Grčku i Italiju tražeći utočište u Europi. Tijekom 2015. i 2016. godine svakog mjeseca pristizalo je na granice Grčke oko 6.000 izbjeglica kako bi se pridružili već pridošlim izbjeglicama, smještenim u kampovima na 45 lokacija širom kopnenog dijela Grčke i na otocima. Iako su se i sami suočavali s vlastitim gospodarskim problemima, Grci su prihvatili izbjeglice s ljubavlju i suosjećanjem. Od ljeta 2015. godine Sathya Sai međunarodna organizacija podijelila je hranu i potrebne stvari u nekoliko izbjegličkih kampova širom zemlje. Na primjer, na Trgu Victoria u središnjem dijelu Atene članovi Sathya Sai međunarodne organizacije osigurali su

šest šatora od kojih je svaki mogao primiti deset osoba, četiri vreće za spavanje, trideset pari obuće, oko 15 kilograma suhe hrane, toaletne potrepštine i 40 malih automobila igračaka za djecu. Sathya Sai međunarodna organizacija uspostavila je i sklonište za majke i djevojčice izbjeglice kao i dva dodatna prostora za dječake u dobi od 13 godina i starije. U tim skloništima pedijatri uz pomoć dobrovoljaca pružaju medicinsku pomoć.

Od početka travnja 2016. godine Sathya Sai međunarodna organizacija Grčke usredotočila je djelovanje na kamp za izbjeglice u luci Pirej, poznat kao Gate 7, gdje su izbjeglice smješteni u šatorima. Sathya Sai dobrovoljci redovito osiguravaju vodu, odjeću, obuću i potrepštine za osobnu higijenu. Skupina od sedam Sathya Sai mladih zajedno s dvoje drugih volontera odlazi u kamp tijekom vikenda gdje pomažu pripremiti oko 2.000 obroka. Pored toga, pomažu u prevođenju na nekoliko jezika te pri istovaru kamiona s hranom koja se kasnije odlaže u skladišta u luci. Sathya Sai međunarodna organizacija Grčke postavila je web-stranicu koja svaki tjedan donosi svježije informacije. Za buduće potrebe Sathya Sai dobrovoljci redovito prikupljaju obuću, pokrivače i lijekove.

ITALIJA

U okviru obilježavanja Sathya Sai Aradhana Mahotsava, 30 dobrovoljaca iz raznih Sathya Sai centara i grupa iz regije Emilia Romagna-Marche-Toscana ponudilo je 24. travnja 2016. godine tople obroke za više od 120 ljudi iz okolice. Ručak i večera posluženi su u javnoj kuhinji u Faenzi, u provinciji Ravenna u pokrajini Emilia Romagna, gdje Sathya Sai dobrovoljci poslužuju više od 17 godina tople obroke. Pored toga, 150 dvostrukih paketa hrane i 108 paketa s higijenskim potrepštinama podijeljeno je obiteljima koje je odabrala lokalna vladina agencija za socijalnu službu dok je 25 dodatnih paketa podijeljeno obiteljima s velikim brojem članova. Gradonačelnik Faenze osobno je pozvao predsjednika lokalnog Sathya Sai centra i zahvalio mu na nesebičnom služenju.

Instituti za Sathya Sai obrazovanje (ISSE-i) Južne i Sjeverne Europe zajedno su ugostili drugu Konferenciju europskih menadžera tijekom vikenda 9. i 10. travnja 2016. godine. Usprkos štrajkovima koji su se održavali u Grčkoj i Italiji, 35 poslovnih menadžera i ostalih zainteresiranih iz Grčke, Italije, Norveške, Nizozemske, Njemačke, Švicarske, Hrvatske i Južne Afrike okupilo se u Mother

Sai kući, centru za konferencije Sathya Sai međunarodne organizacije Italije u Milanu. Pridružili su im se predsjednik Vlade iz Rima i gradonačelnik Varallo Pombie, općine u provinciji Novara. Konferencija pod nazivom “Upravljanje promjenama i rastom kroz ljudske vrijednosti i duhovno vodstvo” uključivala je predavanja i radionice na tri glavne teme: (1) razvijanje svjesnosti o potrebi menadžmenta temeljenog na vrijednostima, (2) iskustava o uvođenju menadžmenta temeljenog na vrijednostima i (3) postavljanje platforme za menadžment temeljen na duhovnosti. Trojica vođa na području poslovanja, Manfred Müller-Gransee iz Njemačke, Markos Lyras iz Ujedinjenog Kraljevstva i Thomas Rohland iz Nizozemske predstavili su primjere dobre prakse u vlastitim kompanijama. Govorili su o uvođenju sustava menadžmenta temeljenog na pet ljudskih vrijednosti: istini, ispravnosti, miru, ljubavi i nenasilnosti. Njima su se pridružili George Bebedelis i Vassiliki Stephanides iz Grčke, treneri iz Instituta za Sathya Sai obrazovanje Južne Europe koji su naširoko govorili o važnosti istine i ispravnog djelovanja u poslovanju. U radionicama koje su slijedile sudionici su razmijenili ideje i ponudili nove uvide u to kako ljudske vrijednosti i duhovo vodstvo mogu postati ključnom točkom za upravljanje komercijalnim kompanijama. Održana je i panel-rasprava na kojoj su te ideje predstavljene. Sudionici su se na kraju zahvalili Sathya Sai dobrovoljcima koji su organizirali konferenciju i čestitali im na posvećenom služenju.

LAOS

Od 8. do 10. travnja 2016. godine Sathya Sai dobrovoljci organizirali su medicinski kamp i projekt unapređenja sela u tri sela u udaljenom dijelu okruga Dakchung. Tim od šest liječnika, tri stomatologa, dva ljekarnika i pet dobrovoljaca iz Laosa, Malezije, Singapura i Indije obavili su 800 liječničkih pregleda, 300 stomatoloških obrada i usput podijelili lijekove. Kao sastavni dio iskorjenjivanja siromaštva i poboljšanja životnih uvjeta izgrađeno je 150 toaleta za seljane. U svakom su selu dobrovoljci održali predavanje za javnost o važnosti higijene kako bi se smanjio rizik od obolijevanja i bolesti uzrokovanih onečišćenom vodom. Upravitelj Dakchunga nagradio je službenim priznanjem Sathya Sai međunarodnu organizaciju Laosa za izuzetan društveni rad.

ŠPANJOLSKA

Sathya Sai međunarodna organizacija Španjolske organizirala je 16. veljače 2016. godine u Madridu javni skup pod nazivom “Sathya Sai Baba i Njegova poruka univerzalne ljubavi”. Na njemu je sudjelovalo više od 60 ljudi. Skup je organiziran na poziv Federacije za mir u svijetu iz Madrida i dio je serije konferencija o poznatim svjetskim ličnostima na području duhovosti i obrazovanja. Javni se skup sastojao od obraćanja predsjednika Nacionalnog vijeća Španjolske koji je govorio o učenju i misiji Sathya Saija kroz Njegovu osobnu životnu priču. Slijedio je set pitanja i odgovora. Sudionici su također pogledali film o učenjima Bhagavāna Babe i raspravljali o duhovnim temama, kao što su značenje ljudskog života, univerzalna ljubav, nesebično služenje, ljudske vrijednosti, jedinstvo svih religija i važnost razvoja dobrog karaktera.

RUSIJA I PRIDRUŽENE ZEMLJE

Dva puta godišnje, istoga dana, članovi Sathya Sai međunarodne organizacije Rusije, Ukrajine, Bjelorusije, Kirgistana, Kazahstana i Azerbajdžana poslužuju zajedno hranu ljudima u potrebi. Dana 12. ožujka ove godine 327 Sai poklonika okupilo se kako bi brižno i s ljubavlju pripremili hranu i poslužili ju za više od 1.300 ljudi u 63 grada Rusije i pridruženih zemalja. Članovi Sathya Sai međunarodne organizacije iz 38 centara i 42 grupe, uključujući i 26 mladih, sudjelovalo je u ovom masovnom projektu. Nekoliko ljudi u potrebi sobom je donijelo posude u koje su dobrovoljci stavili hranu za njihovu djecu, bolesne i starije. Osim toplih obroka podijeljene su i medicinske potrepštine, vodikov peroksid, zavoji, sapun i čarape. Dobrovoljci su ljubazno i s ljubavlju razgovarali s potrebitima i tako ugrijali njihova srca. U nekoliko gradova Sathya Sai dobrovoljci nahranili su životinje. Bilo je dirljivo promatrati kako su mačke, psi i ptice na svoj način pozdravljali dobrovoljce, reagirajući zadovoljno na njihovu ljubaznost.

KANADA

Dana 10. i 17. listopada i 19. i 26. prosinca 2015. godine Sathya Sai mladi priredili su i poslužili obroke ljudima u potrebi u Toronto Council Fire Native Community Centru – društvenom centru koji se nalazi u središtu Toronta. Ovu vrstu služenja provode Sathya Sai centri u regiji za ljude u potrebi bez obzira na etničku pripadnost, narodnost, vjeru ili porijeklo.

INDIJA – BHĀRATA

Gujarat: Sri Sathya Sai seva organizacija iz Gujarata u Bilimori u okrugu Navsari organizirala je 17. travnja 2016. godine zonalnu konferenciju mladih za područje Južnog Gujarata. U radu je sudjelovalo gotovo 700 mladih i poklonika. Tema konferencije bila je “Mladi za društvenu preobrazbu”.

U svom uvodnom obraćanju gospodin Manohar Trikannad objasnio je svrhu konferencije na vrlo zanimljiv način. Nakon njega govorio je dr. Deepak Anand, izvanredni profesor na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje u Prasanthi Nilayamu. On je rekao da je Svami pokrenuo Sathya Sai međunarodnu organizaciju kako bi poklonici mogli doživjeti Njegovu božanskost. Kazao je kako je 1999. godine Svami tražio od studenata da idu u Sai organizaciju i služe. Pozvao je poklonike da slijede poruku i učenje Svamija i ostvare krajnje blaženstvo.

Koordinatorica mladih u državi (za djevojke) dr. Silpha S. Popat predstavila je nakon toga Sri Sathya Sai Vidya Jyoti – nacionalni program namijenjen mladima. Okupljene je upoznala s projektom koji će škole usvojiti i tako započeti rad na božanskoj misiji.

Poslije ručka za sudionike je organiziran kviz o Svamijevom životu, poruci, misiji i radu. Kviz je pripremio koordinator za mlade gospodin Rajiv Gosai. Na kraju su uslijedila pitanja na koja je odgovarao dr. Deepak Anand, navodeći različite događaje iz Svamijevog života, kao i događaje iz Ramayane i Mahabharate. Konferenciju je završio nacionalni potpredsjednik gospodin Hemantbhai Paitel, ukazujući mladima na važnost onoga što su naučili na konferenciji i njihovu ulogu na putu društvene preobrazbe.

U okviru ove konferencije održan je kamp za darivanje krvi na kojem je prikupljeno 25 bočica krvi. Organizirana je i *narayana seva* na kojoj je 38 mladih podijelilo pakete kuhane hrane za 60 obitelji u potrebi u selu Bhaat. Ovo je selo Sai organizacija iz Gujarata prihvatila za projekt cjelokupnog razvoja.

Jammu i Kashmir: Tim iz Sri Sathya Sai seva organizacije posjetio je Srinagar. Tako su proširene aktivnosti služenja u državi Jammu i Kashmir. Pridružili su im se dobrovoljci iz Punjaba i članovi Spring Buds Educational Trusta – zaklade za

obrazovanje Proljetni pupoljci, koji su zajedno s članovima Sai organizacije i do sada provodili programe služenja. Tim je posjetio obrazovne ustanove u okviru Spring Buds Educational Trusta i tamo pogledao PowerPoint prezentaciju o raznovrsnim aktivnostima služenja provedenima u 25 sela u okolici Srinagara.

Članovi Sri Sathya Sai seva organizacije iz Jammu i Kashmira i članovi Spring Buds Educational Trusta podijelili su 10. travnja 2016. godine 2.500 paketa sa školskim potrepštinama. Pored toga, pokretni medicinski kamionet koji je sponzorirala država Maharashtra, a koji će djelovati zajednički od strane Sri Sathya Sai seva organizacije iz države Jammu i Kashmir i Spring Buds Educational Trusta, predan je gospodinu Shiv Kumar Sharmi, predsjedniku organizacije u državi Jammu i Kashmir i gospodinu Qureshiju, utemeljitelju Spring Buds Educational Trusta. Regionalni upravitelj iz Kashmira, dr. Asgar Hassan Samoon, pohvalio je skup. Pohvalama se pridružio i velik broj uvaženih gostiju. Kao da je Bhagavān poticao govornike, svatko tko se obraćao tom prigodom samo je ponavljao Bhagavānove riječi o nesebičnom služenju – *sevā*, zdravlju, obrazovanju, kvaliteti života, vrijednostima, jedinstvu, čistoći i božanskosti. Predsjednik Sai organizacije za područje cijele Indije gospodin Nimish Pandya govorio je o veličanstvenosti utjelovljenja Boga u liku Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe i nezaobilaznom projektu služenja koje provode Sri Sathya Sai središnja zaklada i Sri Sathya Sai seva organizacija.

Studenti, dvije djevojke i dva mladića, naglasili su da je istinska želja svakog djeteta u Kashmiru da živi u miru, sreći i jedinstvu, da ima osigurano obrazovanje, da uživa u zdravlju i univerzalnom bratstvu. Oni su jasno kazali da nikada neće poželjeti pucjavu i krvoproliće. Bilo je to jako dirljivo obraćanje koje bi trebalo promijeniti način života u Srinagaru. Gospodin Satyajit objasnio je koncept Sri Sathya Sai Vidya Vahini programa koji dovodi do preobrazbe obrazovanja u Indiji, posebno u ruralnim područjima Indije. Naglasio je da je ovaj program poučan, poticajan, zabavan i da u njemu svi mogu sudjelovati.

Dvoje uvaženih umjetnika, poznati violinist i izvođač klasične glazbe iz Kashmira gospodin Mohammad Amin Lala i gospodin Munir Ahmad Mir, uvaženi pjevač iz države Jammu i Kashmir, na prekrasan su način predstavili kulturu Kashmira, njezino nasljeđe, glazbu, pjesme, narodnu i klasičnu umjetnost.

Manipur: U svibnju 2016. godine gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sai organizacije za područje cijele Indije, došao je u dvodnevni posjet državi Manipur. S njim je došlo i deset starijih dužnosnika iz Sai organizacije. Tijekom posjeta gospodin Pandya održao je govor za javnost u Gandhi Memorial dvorani i postavio kamen temeljac za novi Sai centar u Thirungei te je izrazio počast Netaji Subash Chandra Boseu na Indian National Memorial Complexu u Moirangu.

FORUM BIVŠIH STUDENATA

ŽIVOT S BOŽANSKOŠĆU U MOJIM RANIM STUDENTSKIM DANIMA

Dr. KIRAN PATEL

U ranoj mladosti moje poimanje Boga bilo je sljedeće: On je svemoguć, On raspolaže svim moćima, Njegovo boravište se nalazi negdje na nebu i On je nedostižno biće, udaljeno od ljudi. Tada nisam bio svjestan toga kako će moje djelomično pogrešno poimanje biti promijenjeno zahvaljujući Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi. Naravno, On je svemoguć, sveznajuć, sveprisutan i svemoćan Gospod. U isto vrijeme, On je spreman raditi, komunicirati i činiti stvari na našoj razini kako bismo mi mogli ići u korak s Njime i doseći velike visine.

Jako blizu Svamiju

Njegova je misija, kao što je to On objavio, dovesti do preobrazbe čovječanstva kroz preobrazbu pojedinca. Moja prva lekcija koju sam naučio od Svamija odnosila se na fizičku razinu.

Kada sam se pridružio Svamijevom koledžu 1971. godine, tamo je bilo samo nekoliko mladića. U to je vrijeme Brindavan podsjećao na *Gurukulu* (učiteljev dom) u kojem stanuju i njegovi učenici. Svami je u velikoj mjeri bio naš duhovni učitelj – *guru*, sa svakim je mladićem razvio osobni odnos koji je koristio kao temelj za našu transformaciju. Kao samo utjelovljenje božanske ljubavi, Svami je isključivo ljubavlju poticao preobrazbu. Stanovali smo u hostelu koji je bio naš studentski dom. U hostelu je komfor bila nepoznata riječ. Običavali smo spavati na

tankom pokrivaču ili plahti na podu. Na krovu je bio velik broj rupa i zbog toga su se tijekom razdoblja monsuna mladići ujutro najčešće probudili “plutajući” u baricama vode! Budući da je krov bio pokriven komadima ljepenke, ljeti je u hostelu bilo kao u pećnici, a zimi kao u hladnjaku. Studenti su se prali u hladnoj vodi (a zime su bile prilično hladne i tijekom većine dana nije se dizala magla). Topla voda nije postojala. Za pripremu hrane morali smo nasjeći drva i naložiti peći. Iako je komfor bio na vrlo niskom stupnju, imali smo nešto najdragocjenije - priliku boraviti u Svamijevoj blizini.

Svami kao roditelj

Svami je običavao svaki dan dolaziti u hostel i provoditi sate i sate u našem društvu; razgovarati s nama, šaliti se, smijati i pjevati. Odnosio se prema nama kao roditelj prema djeci. Tako je često tražio da Mu pokažemo naše kovčege, da ih otvorimo kako bi vidio što tamo držimo. Ponekad bi otišao u kuhinju provjeriti što se kuha, kušao bi to i davao savjete. Mi smo u međuvremenu pokušavali spriječiti Svamija da odlazi u kuhinju zato jer je bila u jako lošem stanju. Gotovo svakodnevno Svami je s nama ručao ili večerao. Običavao je dijeliti s nama hranu i druge stvari koje su bile pripremljene posebno za Njega, pokazujući nam svojim primjerom što On očekuje da mi činimo. Biti u Njegovoj prisutnosti bio je neiscrpan izvor našeg učenja.

U toj božanskoj prisutnosti mi smo uvijek trebali biti spremni primiti Njegova otkrića već na njihovu samu naznaku. Na primjer, jednom je upitao jednog mladića što je radio taj dan. On mu je odgovorio nešto prilično neodređeno na što ga je Svami počeo izazivati. Kada je mladić i dalje nastavio tvrditi da nije učinio ništa loše, Svami je materijalizirao fotografiju kao dokaz onoga što je napravio! Jasno je da nije bilo moguće pobjeći od sveznajućeg i sveprisutnog Gospoda. A gotovo redovito nam je običavao materijalizirati stvari kao što su prsteni i ogrlice.

Jednom drugom prigodom kazao je nekom mladiću da ispruži dlan. Kada je on to učinio, Svami je položio svoj dlan preko njegovog i nakon nekoliko sekundi na licu tog mladića pojavio se osmijeh. Na njegovu se dlanu materijalizirao topli slatkiš, a mi smo svi imali sreću probati ga. Ponekad bi Svami običavao materijalizirati nektar besmrtnosti – *amrta*, piće bogova. Kada ova čuda usporedimo s Njegovom slavom i veličanstvenošću, ona su beznačajna; nikada ne

bismo smjeli previdjeti svjesnost o Njegovoj stvarnosti. Na žalost, između radosti i sreće koju je Svami prosipao po nama, znali smo zaboraviti na našu jedinstvenu sreću - spoznaju o tome tko je On u stvarnosti. Kao što je bio slučaj s pastiricama – *gopikā* i pastirima – *gopāla* tijekom utjelovljenja Gospoda Kršne, naši su se životi uglavnom vrtjeli oko Svamija, Njegovog fizičkog lika i radosti koju je dijelio.

Svami je jako često bio s nama na koledžu tijekom zajedničkih molitvi, ulazio je u učionice, sjeo bi, promatrao i komentirao ono što se učilo. Ponekad bi, na samo Njemu svojstven način, običavao izražavati protivljenje prema onome što se poučavalo, ispravljao bi gradivo i demonstrirao svoju vrhovnu mudrost.

Utjelovljenje suosjećanja

Još jedna rijetka povlastica bila je ta što su mladići mogli otići do Svamijevog ašrama u bilo koje doba dana, kad god su poželjeli biti u Njegovoj blizini. Iako smo u velikoj mjeri bili zasipani Svamijevom majčinskom ljubavi, bilo je i slučajeva s “gorkim” okusom, posebno kada Svami nije bio zadovoljan našim ponašanjem. Na primjer, jedna od loših navika kojoj se Svami protivio bio je nepotreban i isprazan razgovor mladića. Da bi na to ukazao, Svami je nekoliko dana ignorirao te mladiće. Kada svi naši naponi da dobijemo Svamijev oprost nisu dali ploda, mi bismo stali na sve putove koji su vodili prema vratima Svamijeve spavaće sobe. Ali Svamija nismo mogli samo tako zaskočiti. On bi neočekivano pozvao nekog poklonika da Mu se pridruži ili bi koristio male stube sa stražnje strane i njima se popeo do svoje sobe.

Svami, samo utjelovljenje suosjećanja, bi na kraju ipak popustio. Kada bi osjetio da su studenti dovoljno dugo bili kažnjeni gorkom pilulom, On bi prošetao stazom do vrata da vidi našu reakciju. U tom bi trenutku mladići pali pred Svamijeva božanska stopala ne dopuštajući Mu da ode sve dok im nije bilo oprosteno.

Za vrijeme kazne i odvojenosti od Saija mladići su izgubili tek čak i za dobrom hranom; tek smo kasnije saznali da je i Svami prestao jesti zato jer je bio udaljen od nas.

(autor je studirao na Svamijevom koledžu u Brindavanu od 1971. do 1974. godine, a kasnije je od 1975. do 1981. poučavao kemiju u Brindavanu i Prasanthi Nilayamu)

Predstavljanje knjige

RAVINDER GROVER: DEVETOČLANI KODEKS PONAŠANJA I NJEGOVO ZNAČENJE U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

“Devetočlani kodeks ponašanja” čini se jako jednostavnom i površnom knjigom, ali njezino duboko djelovanje na pojedinca, obitelj ili zajednicu moguće je razumjeti samo kada se svaka od točaka devetočlanog kodeksa temeljito prouči u svjetlu Svamijeva učenja i učenja velikih svetaca, kao što su Buddha, Adi Sankara, Vivekananda i Ramana Maharshi.

Neiscrpan rad gospodina Ravindera Grovera doživio je vrhunac ovom knjigom koja je višestruko korisna. Svaka od devet točaka je raščlanjena do kraja uz stalno navođenje Babinih riječi. Knjiga je pouzdan vodič za razumijevanje ponavljanja Božjeg imena – *japa*, meditacije – *dhyāna* i molitve. Ona otkriva značenje univerzalnih molitvi sadržanih u upanišadama i značenje Gayatri mantre. Na vrlo zanimljiv način prikazane su i sljedeće tematske cjeline: obrazovanje, nesebično služenje, važnost preispitivanja samoga sebe, strop nad željama, zaštita okoliša, vježbe smirenosti, jedinstvo u različitosti.

Kao što je Madelein Guillemin rekla, mali je broj ljudi koji su svjesni značenja i utjecaja Devetočlanog kodeksa. Postoji velika potreba da se promiču ove vrijednosti kako bi se uspostavio trajni sklad u ljudskim životima. Ovaj postupak preobrazbe mora neizostavno započeti na razini pojedinca i mora se proširiti na obitelji i društvo, kaže Bhagavān Baba.

P. P. S. Sarma

Ljubav prema Bogu vodi do blaženstva

Bog je naš najveći i najbliži prijatelj. On je zainteresiran za našu stvarnu dobrobit dok su naši svjetovni prijatelji zainteresirani za naš položaj i bogatstvo, i to samo dok oni traju. Priroda je najbolji učitelj, srce je istinski duhovni učitelj – *guru*, a Bog je jedini prijatelj. Odnos s Bogom trebao bi se temeljiti na ljubavi. Samo ljubav prema Bogu vodi do blaženstva. Duhovne vibracije izvire iz srca ispunjenog ljubavlju za Boga. Takva ljubav nas čini uvijek radosnima, u svim okolnostima.

Baba